

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 315

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 58

23 września 2015

Spis treści

I Rezolucje, zalecenia i opinie

REZOLUCJE

Zgromadzenie Parlamentarne Euronest

2015/C 315/01	Rezolucja w sprawie zaangażowania się w ściślejsze partnerstwo między UE a wschodnioeuropejskimi krajami partnerskimi za pośrednictwem Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa na lata 2014–2020	1
2015/C 315/02	Rezolucja w sprawie współpracy infrastrukturalnej między UE a krajami Partnerstwa Wschodniego: wspólne projekty dotyczące transportu drogowego, kolejowego i lotniczego	7
2015/C 315/03	Rezolucja w sprawie wyzwań, potencjału i nowego zaangażowania we współpracę w dziedzinie efektywności energetycznej i odnawialnych źródeł energii w ramach Partnerstwa Wschodniego	11
2015/C 315/04	Rezolucja w sprawie kultury i dialogu międzykulturowego w kontekście Partnerstwa Wschodniego	18
2015/C 315/05	Rezolucja w sprawie stulecia ludobójstwa Ormian	23
2015/C 315/06	Rezolucja w sprawie agresji wojskowej Rosji na Ukrainę oraz pilnej potrzeby pokojowego rozwiązania tego konfliktu	24

PL

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Zgromadzenie Parlamentarne Euronest

2015/C 315/07	Regulamin przyjęty w dniu 3 maja 2011 r. w Brukseli, zmieniony w dniu 3 kwietnia 2012 r. w Baku, w dniu 29 maja 2013 r. w Brukseli i w dniu 18 marca 2015 r. w Erywaniu	26
2015/C 315/08	Regulamin komisji stałych Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest przyjęty przez ZP Euronest w dniu 3 maja 2011 r. oraz zmieniony w dniu 29 maja 2013 r. w Brukseli i w dniu 18 marca 2015 r. w Erywaniu	40

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

ZGROMADZENIE PARLAMENTARNE EURONEST

REZOLUCJA ⁽¹⁾

w sprawie zaangażowania się w ściślejsze partnerstwo między UE a wschodnioeuropejskimi krajami partnerskimi za pośrednictwem Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa na lata 2014–2020

(2015/C 315/01)

ZGROMADZENIE PARLAMENTARNE EURONEST,

- uwzględniając akt ustanawiający Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest z dnia 3 maja 2011 r.,
 - uwzględniając wspólną deklarację ze szczytu Partnerstwa Wschodniego, który odbył się w Wilnie w dniach 28–29 listopada 2013 r.,
 - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie oceny i wyznaczenia priorytetów w stosunkach UE z państwami Partnerstwa Wschodniego ⁽²⁾,
 - uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z dnia 20 marca 2013 r. zatytułowany „Europejska polityka sąsiedztwa: dążenie do wzmocnienia partnerstwa”,
 - uwzględniając rezolucję ustawodawczą Parlamentu Europejskiego z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Instrument Sąsiedztwa ⁽³⁾,
 - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 23 października 2013 r. zatytułowaną „Europejska polityka sąsiedztwa: dążenie do wzmocnienia partnerstwa. Stanowisko Parlamentu Europejskiego w sprawie sprawozdań za rok 2012” ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego w sprawie przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa i jej wymiaru wschodniego oraz dotyczące Republiki Armenii, Republiki Azerbejdżanu, Republiki Białorusi, Gruzji, Republiki Mołdawii i Ukrainy,
 - uwzględniając wspólne stanowisko Unii Europejskiej i Republiki Armenii uzgodnione dnia 29 listopada 2013 r. w Wilnie przez wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych oraz Edwarda Nalbandiana – ministra Armenii ds. polityki bezpieczeństwa i spraw zagranicznych,
- A. mając na uwadze, że Partnerstwo Wschodnie powołano w 2009 r. w ramach wspólnego projektu Unii Europejskiej i jej wschodnioeuropejskich partnerów, a jego celem jest przyspieszenie ich stowarzyszenia politycznego i pogłębienie integracji gospodarczej w oparciu o wspólne interesy, zobowiązania, odpowiedzialność i współodpowiedzialność;
- B. mając na uwadze, że państwa uczestniczące w Partnerstwie Wschodnim wzajemnie zobowiązały się do poszanowania podstawowych wartości, demokracji, praw człowieka, praworządności, dobrego sprawowania rządów i poszanowania zasad gospodarki rynkowej i zrównoważonego rozwoju;

⁽¹⁾ Przyjęta dnia 17 marca 2015 r. w Erywaniu, Armenia.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0229.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0567.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0446.

- C. mając na uwadze, że chociaż szczyt Partnerstwa Wschodniego, który odbył się w listopadzie 2013 r., wyróżnił się kilkoma osiągnięciami, nowymi porozumieniami i dokonaniem postępów w kierunku zacieśnienia stosunków, to nie był pełnym sukcesem ze względu na decyzje niektórych krajów partnerskich o niezawieraniu układów o stowarzyszeniu z UE mimo zakończenia negocjacji z powodzeniem;
- D. mając na uwadze, że decyzja prezydenta Ukrainy ogłoszona na szczycie w Wilnie wywołała masowe protesty na Majdanie, po których w 2014 r. na Ukrainie doszło do serii dramatycznych wydarzeń – w szczególności fali demonstracji, których skutkiem była śmierć setek Ukraińców w lutym, nielegalna aneksja Krymu przez Rosję w marcu oraz z nadejściem wiosny wybuch i eskalacja nowego konfliktu we wschodniej Ukrainie, w tym bezpośrednia obecność militarna Federacji Rosyjskiej i jej wsparcie dla sił separatystycznych, co spowodowało ponad 6 000 ofiar śmiertelnych;
- E. mając na uwadze, że UE oraz Gruzja, Mołdawia i Ukraina podpisały, a następnie ratyfikowały dwustronne układy o stowarzyszeniu, w tym pogłębione i kompleksowe strefy wolnego handlu (DCFTA), mimo bezpośredniej politycznej, militarnej i gospodarczej presji wywieranej przez Federację Rosyjską;
- F. mając na uwadze, że UE i Białoruś rozpoczęły negocjacje dotyczące ułatwień wizowych i umów o readmisji, co umożliwiałoby promowanie kontaktów między ludźmi; mając jednak na uwadze, że wznowienie dialogu politycznego i gospodarczego między UE i Białorusią będzie zależeć od bezwarunkowego uwolnienia wszystkich pozostałych białoruskich więźniów politycznych oraz ich pełnej rehabilitacji w odniesieniu do ich praw politycznych i obywatelskich;
- G. mając na uwadze, że wszystkie kraje partnerskie oprócz Białorusi muszą mierzyć się z ruchami separatystycznymi i sporami terytorialnymi, w które Rosja jest bezpośrednio zaangażowana lub w ramach których wywiera znaczny wpływ;
- H. mając na uwadze, że na terytorium Gruzji i Mołdawii powstały nielegalne reżimy separatystyczne; mając na uwadze, że Półwysep Krymski w obrębie Ukrainy został zaanektowany przez Rosję, a między separatystami i oficjalnymi siłami Kijowa nadal dochodzi do starć zbrojnych w południowo-wschodniej Ukrainie;
- I. mając na uwadze, że dostęp do unijnego rynku, a także do rynków sąsiadujących krajów euroazjatyckich, w szczególności Rosji, ma kluczowe znaczenie dla krajów partnerskich i ich gospodarek; mając na uwadze, że niektóre sektory przemysłu krajów partnerskich wciąż polegają na łańcuchach produkcyjnych stworzonych za czasów byłego Związku Radzieckiego, w związku z czym są gospodarczo powiązane z Federacją Rosyjską; mając na uwadze, że rozszerzenie unii celnej Federacji Rosyjskiej, Kazachstanu i Białorusi na inne kraje partnerskie i Euroazjatycką Unię Gospodarczą nie powinno być postrzegane jako projekty konkurencyjne w stosunku do gospodarczej części Partnerstwa Wschodniego dopóty, dopóki kraje partnerskie mogą swobodnie decydować, do której organizacji dołączyć; mając na uwadze, że należy poczynić starania w celu poprawy współpracy i sprawić, aby te dwa obszary gospodarcze były ze sobą kompatybilne, by kraje Partnerstwa Wschodniego mogły w pełni wykorzystać ich potencjał;
- J. mając na uwadze, że w kwietniu i lipcu 2014 r. UE wprowadziła środki ograniczające wobec Rosji i rozszerzyła je we wrześniu 2014 r. w celu promowania zmiany awanturniczych i agresywnych działań Rosji, które naruszają suwerenność i integralność terytorialną Ukrainy oraz destabilizują jej terytorium na wschodzie;
- K. mając na uwadze, że w sierpniu 2014 r. w odwecie za unijne środki ograniczające i podpisanie układów o stowarzyszeniu Rosja zdecydowała się nałożyć embargo na produkty rolne i spożywcze z UE, innych krajów zachodnich i niektórych krajów partnerskich;
- L. mając na uwadze, że 2014 r. był pierwszym rokiem obowiązywania odnowionych ram programowych i finansowych dotyczących wdrażania europejskiej polityki sąsiedztwa UE, w szczególności jej wschodniego wymiaru, do 2020 r.;

Budowanie na bazie pierwszych osiągnięć Partnerstwa Wschodniego w celu otwarcia nowych perspektyw na okres 2014–2020

1. podkreśla, że od momentu jego stworzenia w 2009 r. Partnerstwo Wschodnie przyniosło wiele konkretnych i mierzalnych osiągnięć, które były obustronnie korzystne dla społeczeństw UE i krajów partnerskich i które znalazły odzwierciedlenie w wielu porozumieniach na różnych szczeblach współpracy politycznej, gospodarczej i kulturalnej, która może zostać znacznie ulepszona pod warunkiem zapewnienia wystarczającego wsparcia przez wszystkie zaangażowane strony;

2. z zadowoleniem przyjmuje to, że uczestnicy szczytu w Wilnie ponowili swoje pierwotne zaangażowanie na rzecz przestrzegania zasad Partnerstwa Wschodniego, tj. przede wszystkim praworządności, poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności oraz demokracji; podkreśla, że należy przestrzegać tych zasad;
3. podziela pogląd uczestników szczytu w Wilnie, że każdy partner powinien niezależnie dokonywać suwerennego wyboru zakresu swoich zamierzeń i celów, które pragnie osiągnąć w swoich stosunkach z UE i w ramach Partnerstwa Wschodniego zgodnie z zasadą różnicowania; w tym względzie przypomina, że Partnerstwo Wschodnie to dobrowolne przedsięwzięcie, w ramach którego szanuje się suwerenne wybory państw uczestniczących i intensyfikuje się ich stosunki i które powinno w odniesieniu do stabilności i dobrobytu przynieść korzyści tym państwom, a także całej Europie;
4. z zadowoleniem przyjmuje podpisanie układów o stowarzyszeniu, w tym DCFTA, między UE i Ukrainą, Mołdawią i Gruzją; wzywa do szybkiej ratyfikacji tych układów przez państwa członkowskie UE; podkreśla znaczenie wdrażania wszystkich części układów i przyjmowania odpowiednich reform we wszystkich istotnych dziedzinach w celu uniknięcia dumpingu socjalnego i środowiskowego; wzywa wszystkie strony do kontynuowania reform zgodnie z programem stowarzyszeniowym i wzywa Komisję Europejską oraz państwa członkowskie UE do oferowania wsparcia w przeprowadzaniu tych reform; zachęca państwa członkowskie UE do podzielenia się ich bogatym doświadczeniem w tworzeniu systemów demokratycznych i przeprowadzaniu reform w oparciu o poszanowanie podstawowych wartości i praworządność, w szczególności zachęca do tego te państwa członkowskie, które mogą opierać się zarówno na swoim doświadczeniu w integracji z UE, jak i na swoich bliskich stosunkach z krajami partnerskimi; wzywa rządy krajów partnerskich, które ratyfikowały układy o stowarzyszeniu, w tym DCFTA, z UE do zorganizowania publicznych debat i kampanii informacyjnych, w tym na szczeblu lokalnym, uwzględniając aktywne zaangażowanie organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w tym krajowych platform Forum Społeczeństwa Obywatelskiego, ponieważ dokładne zrozumienie treści i znaczenia układów ma nadrzędne znaczenie dla ich sukcesu;
5. potępia bezpośrednią i pośrednią agresję militarną Rosji we wschodniej Ukrainie i nielegalną aneksję Krymu w odpowiedzi na suwerenną decyzję Ukrainy o pójsiu dalej w kierunku Europy; wzywa Federację Rosyjską do poszanowania uznanej na arenie międzynarodowej suwerenności Ukrainy, wycofania swoich sił, zaprzestania popierania sił separatystycznych we wschodniej Ukrainie i do poszanowania licznych międzynarodowych, wielostronnych i dwustronnych traktatów, w tym Karty Narodów Zjednoczonych, aktu końcowego KBWE oraz memorandum budapesztańskiego z 1994 r., w których wzywa się do dyplomatycznego rozwiązywania wszystkich kryzysów, a także unikania wszelkich form agresji zbrojnej lub interwencji w innych państwach; wzywa Rosję do zaprzestania wojny informacyjnej, której celem jest wzniecenie nienawiści etnicznej między Rosjanami i Ukraińcami; żąda pełnej współpracy wszystkich stron w ramach dochodzeń dotyczących zestrzelenia samolotu MH17 i podkreśla, że osoby odpowiedzialne za ten czyn powinny stanąć przed sądem; ponadto potępia restrykcje handlowe nałożone przez Rosję na UE i kilka krajów partnerskich; popiera unijne środki ograniczające wobec Rosji i nalega na to, aby obowiązywały dopóty, dopóki Rosja nie wywiąże się z porozumień mińskich lub nie przyjmie konstruktywnego stanowiska w odniesieniu do pokojowego rozwiązania konfliktu we wschodniej Ukrainie; potępia nielegalne, niekonstytucyjne i bezzasadne wybory, które odbyły się na kontrolowanych przez separatystów obszarach Doniecka i Ługańska i są uznawane przez Rosję, co stanowi zagrożenie dla jedności Ukrainy i zagrożenie dla procesu pokojowego; wzywa władze rosyjskie do natychmiastowego uwolnienia Nadii Sawczenko, która została uprowadzona i jest nielegalnie przetrzymywana w Rosji;
6. potępia podpisanie traktatu o sojuszu i partnerstwie strategicznym w dniu 24 listopada 2014 r. między Federacją Rosyjską a Abchazją, a także rosyjskie plany podpisania w 2015 r. traktatu o bliższych stosunkach z regionem Cchinwali, którego mieszkańcy dążą do odłączenia się od Gruzji; podkreśla, że te działania stanowią poważne zagrożenie dla stabilności i bezpieczeństwa w regionie, zagrażają staraniom na rzecz normalizacji stosunków między Gruzją a Federacją Rosyjską oraz niweczą to, co udało się osiągnąć w ramach międzynarodowych rozmów genewskich; wzywa Federację Rosyjską do poszanowania podstawowych zasad prawa międzynarodowego i integralności terytorialnej Gruzji i do przestrzegania porozumienia o zawieszeniu broni zawartego między Gruzją a Rosją w 2008 r.;
7. podkreśla, że UE ponosi odpowiedzialność za jasne zdefiniowanie perspektyw, które pragnie zaoferować w odpowiedzi na dążenia i europejską orientację krajów partnerskich; ubolewa nad tym, że Rosja dotychczas postrzegała te dążenia i Partnerstwo Wschodnie jako zagrożenie dla jej geopolitycznej strefy wpływów; zauważa, że traktaty o unii celnej i Euroazjatyckiej Unii Gospodarczej, które weszły w życie w styczniu 2015 r., zawierają projekt integracji gospodarczej ich członków, który nie jest zgodny z układami o stowarzyszeniu i ich częściami handlowymi (DCFTA); wzywa Federację Rosyjską do powstrzymania się od wywierania presji gospodarczej i stosowania gróźb dotyczących bezpieczeństwa i dostaw energii oraz do poszanowania prawa swoich sąsiadów do swobodnego decydowania o swoim politycznym i gospodarczym losie; ponawia swoje wezwanie skierowane do Federacji Rosyjskiej o znalezienie pozytywnego rozwiązania konfliktów przy stole negocjacyjnym;

8. uważa, że stworzenie unii celnej i traktat o Euroazjatyckiej Unii Gospodarczej zainspirowany ideałami Unii Europejskiej i wchodzący w życie w styczniu 2015 r. mogą mieć korzystne skutki dla krajów uczestniczących tylko dopóty, dopóki Federacja Rosyjska powstrzyma się od zmuszania krajów do przystąpienia poprzez wywieranie presji gospodarczej i groźby dotyczące bezpieczeństwa i dostaw energii oraz umożliwi swoim sąsiadom swobodne decydowanie o swoich politycznych i gospodarczych losach; zauważa, że nowe struktury nie są kompatybilne z układami o stowarzyszeniu i DCFTA, oraz podkreśla konieczność znalezienia sposobów współpracy i komunikacji w przyszłości, ponieważ w każdym przypadku konieczne będzie zapewnienie możliwości handlowych i dobrych stosunków między krajami po obu stronach;
9. zauważa potencjał ENI jako zachętę do większej współpracy z tymi krajami, które jeszcze muszą podpisać układy o stowarzyszeniu z UE, i wzywa do ponowienia starań o porozumienie się z nimi;
10. uważa, że szczyt Partnerstwa Wschodniego, który ma się odbyć w maju 2015 r. w Rydze, powinien wzmocnić Partnerstwo Wschodnie, co należy rozumieć jako umocnienie politycznych i gospodarczych więzi między UE i krajami partnerskim oraz pogłębione i ulepszone stosunki dwustronne i wielostronne między wszystkimi partnerami; wzywa UE i kraje partnerskie do zachowania konsekwencji w realizacji pierwotnej wizji Partnerstwa Wschodniego przy jednoczesnym koncentrowaniu się na wdrażaniu reform, które powodują zmiany w społeczeństwach i pogłębiają więzi między ludźmi z tych społeczeństw;
11. uznaje tworzenie powiązań politycznych, reformy demokratyczne, prawa człowieka i podstawowe wolności, zwiększanie możliwości instytucji publicznych i niezależności sądownictwa, walkę z korupcją, zwiększanie bezpieczeństwa energetycznego i sprzyjanie kontaktom międzyludzkim oraz współpracę w zakresie kształcenia za priorytetowe obszary, w które UE i jej partnerzy powinni włożyć więcej wysiłku i zadbać o efekty na szczycie w Rydze;
12. wzywa UE do bezzwłocznego stworzenia systemów bezwizowych w przypadku podróży krótkoterminowych w odniesieniu do krajów partnerskich, które zobowiązały się do realizacji planów działania dotyczących liberalizacji systemu wizowego i je zrealizowały, jeżeli spełniły one określone warunki; podkreśla znaczenie uruchomienia planów działania dotyczących liberalizacji systemu wizowego w przypadku tych krajów partnerskich, które odnotowały postępy we wdrażaniu umów o ułatwieniach wizowych i readmisji zawartych z UE; podkreśla znaczenie współpracy w zakresie systemów wizowych i partnerstw na rzecz mobilności jako medium umożliwiającego zbliżenie społeczeństw i rozpowszechnienie wśród obywateli poczucia przynależności do społeczności wyznającej te same wartości;
13. podkreśla, że bliższe stosunki między UE a krajami partnerskimi będą zależeć od tego, czy reformy demokratyczne przyniosły wymierne efekty, oraz od jakości norm prawnych, a także pozytywnych zmian w zarządzaniu instytucjami państwowymi oraz odpowiednimi sferami życia politycznego i sądownictwa; zauważa w tym względzie, że w niektórych krajach partnerskich występują godne ubolewania tendencje do konfrontacji między rządem a opozycją; wzywa rządy do powstrzymania się od politycznych kar i wybiórczego wymierzania sprawiedliwości oraz do należytego rozwiązywania konkretnych problemów, które zostały wskazane przez Parlament Europejski, Biuro Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka (ODIHR) i inne instytucje międzynarodowe;
14. zaleca, aby UE i kraje partnerskie w programach, które razem opracowują i wdrażają, wypracowały bardziej strategiczne i ukierunkowane na efekty podejście; uważa, że posiedzenia ministerialne powinny być miejscem, w którym omawia się strategię współpracy sektorowej, oraz że platformy Partnerstwa Wschodniego oraz ich panele eksperckie powinny być aktywniejsze w proponowaniu, opracowywaniu i dokonywaniu przeglądów tych strategii;
15. podkreśla znaczenie intensyfikacji programów współpracy i systemów wymiany ukierunkowanych na młodych ludzi, studentów, naukowców i badaczy w ramach Partnerstwa Wschodniego; zauważa z zadowoleniem, że nowe programy unijne w tych obszarach, mianowicie program Erasmus+ oraz działania „Maria Skłodowska-Curie” w ramach programu ramowego w zakresie badań naukowych „Horyzont 2020”, oferują więcej możliwości zwiększania mobilności badaczy oraz stypendia dla młodych ludzi z krajów partnerskich; z zadowoleniem przyjmuje sukcesy pierwszych w historii sesji forum Euronest Scola i Młodych Liderów Partnerstwa Wschodniego, które odbyły się w 2013 i 2014 r., i zaleca, aby sesje tego typu były organizowane regularnie; zachęca ponadto do wprowadzenia wspólnych systemów grantów na rozwój kulturalny i wspólne wydarzenia kulturalne oraz sugeruje, że należy co miesiąc w języku angielskim i językach krajów partnerskich publikować wspólną broszurę, dzięki której rezydenci z krajów partnerskich bezpośrednio poznawaliby Unię Europejską i myśl europejską i która dostarczałaby jasnych informacji o stosunkach tych krajów partnerskich z UE;

Osiągnięcie celów Partnerstwa Wschodniego poprzez wdrożenie nowego Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa na lata 2014–2020

16. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa (ENI) na lata 2014–2020, biorąc w pełni pod uwagę wschodni wymiar europejskiej polityki sąsiedztwa, co powinno przynieść konkretną i widoczną poprawę dla mieszkańców tych regionów;
17. wyraża ubolewanie z powodu znacznego zmniejszenia budżetu ENI w porównaniu z pierwotnym wnioskiem Komisji; wzywa do prowadzenia ścisłego dialogu z komisarzem odpowiedzialnym za europejską politykę sąsiedztwa w celu zapewnienia najlepszego wykorzystania skromnych zasobów; uważa, że równowaga między wschodnią a południową częścią ENI, w ramach której 40 % łącznych środków na współpracę przeznaczono na region wschodni, powinna zostać zachowana; wzywa Komisję do wspierania krajów partnerskich w umacnianiu ich możliwości administracyjnych w celu pełnego wykorzystania możliwości uzyskania finansowania w ramach ENI;
18. zauważa potrzebę bardziej zrównoważonej dystrybucji funduszy między krajami partnerskimi, a jednocześnie uznaje potrzebę przedkładania przez partnerów ze Wschodu lepszych wniosków w sprawie projektów; uważa, że kluczowe znaczenie ma zachęcanie i wspieranie przez Komisję i rządy partnerskie większej liczby lokalnych podmiotów w odniesieniu do wnioskowania o wsparcie ich projektów z ENI i otrzymywanie tego wsparcia;
19. podkreśla znaczenie zasady odpowiedzialności i wzajemnej rozliczalności w programowaniu i wdrażaniu krajowych programów w ramach ENI; uważa, że sukces jest częściowo powiązany z uzgodnionymi i wzajemnie wiążącymi zobowiązaniami między UE a krajami partnerskimi;
20. zaleca, aby w odróżnieniu od okresu 2007–2013 dokonano większych starań, aby pomóc krajom partnerskim w rzeczywistym wdrożeniu nowo uchwalonego prawa i w konsolidacji reform potrzebnych w celu umocnienia demokracji i praworządności zgodnie z prawem i normami UE; przypomina o konieczności stworzenia wiarygodnego rejestru takiego wdrażania, zanim wsparcie UE zostanie zintensyfikowane;
21. wzywa Komisję i kraje partnerskie do ustanowienia ograniczonej liczby priorytetów w krajowych planach działania i programach regionalnych dla wielu krajów na lata 2014–2015 w celu zmaksymalizowania ich efektów i osiągnięcia konkretnych i mierzalnych rezultatów;
22. wzywa Komisję do przygotowania kompleksowej strategii dotyczącej stosunków z Białorusią ukierunkowanej na pogłębienie wzajemnego zrozumienia oraz sprzyjanie modernizacji i demokratyzacji tego kraju; uważa, że taka strategia powinna obejmować obszary priorytetowe, które należy zreformować na Białorusi, w celu poprawy stosunków i efektywnej współpracy w ramach EPS oraz powinna opierać się na zasadzie „więcej za więcej”;
23. pozytywnie ocenia przepisy, które mają zastosowanie do wdrażania ENI i w których bazuje się na zachętach i indywidualnym podejściu; uważa, że przy ich tworzeniu należycie zainspirowano się zasadą „więcej za więcej”, która do tej pory była stosowana w praktyce w ograniczonym zakresie; podkreśla, że z zasadą „więcej za więcej” łączy się również zasada „mniej za mniej”, którą trzeba należycie stosować, jeżeli dany kraj nie jest skłonny przeprowadzić niezbędnych reform; jest jednak zdania, że należy zachować perspektywę regionalną, w szczególności poprzez pogłębienie wielostronnych kontaktów, a także projekty i platformy współpracy zagranicznej; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje to, że 10 % budżetu ENI ma za pośrednictwem ramowych programów dla wielu krajów zostać przeznaczonych dla tych krajów partnerskich, które wykazują się postępami w tworzeniu i konsolidacji głębokiej i zrównoważonej demokracji i we wdrażaniu uzgodnionych reform, które przyczyniają się do tego celu;
24. zauważa z zadowoleniem, że środki finansowe z ENI na plany działania poszczególnych krajów będą podlegać zróżnicowaniu do poziomu maksymalnie 20 %, co również daje możliwość większego różnicowania we wdrażaniu ENI;
25. zaleca, aby staraniom krajów partnerskich w zakresie zbliżenia do prawodawstwa i norm UE towarzyszyło proporcjonalne wsparcie techniczne ze strony UE w celu zapewnienia bezproblemowej i stopniowej absorpcji wszystkich istotnych części dorobku UE i przyniesienia konkretnych i widocznych korzyści dla gospodarek i ludzi;

26. podkreśla również konieczność ukierunkowywania pomocy UE na niwelowanie regionalnych dysproporcji gospodarczych i społecznych w krajach partnerskich, ponieważ projekty zbyt często koncentrują się na jednym regionie lub stolicy, podczas gdy ludzie w bardziej oddalonych miejscach nie czerpią korzyści z takich projektów i w znacznej mierze nie wiedzą, jakie zalety ma proces integracji z UE;
 27. wzywa UE i jej państwa członkowskie do spójnego i efektywnego wdrożenia polityk dotyczących współpracy z krajami partnerskimi i ich wspierania oraz do koordynowania tego procesu z innymi międzynarodowymi i krajowymi darczyńcami; zdecydowanie zachęca je do wspólnego programowania działań i projektów w krajach partnerskich; wzywa do większej koordynacji i ulepszonych synergii między projektami finansowanymi z ENI a innymi instrumentami finansowanymi z UE i programami UE otwartymi na uczestnictwo krajów Partnerstwa Wschodniego, a jednocześnie podkreśla, że już wykorzystywane formaty, takie jak konferencje darczyńców/inwestorów, grupy robocze, komunikacja między delegacjami UE a ambasadami państw członkowskich na miejscu itp., nie powinny zapominać o uzgodnionych celach polityki;
 28. podkreśla znaczącą rolę, jaką społeczeństwo obywatelskie odgrywa w przyczynianiu się do dialogu politycznego i procesów dotyczących reform demokratycznych w krajach partnerskich; zaleca, aby polityczne zaangażowanie UE na rzecz społeczeństwa obywatelskiego w krajach partnerskich było odzwierciedlone w programowaniu ENI;
 29. wzywa parlamenty krajów Partnerstwa Wschodniego do przyczynienia się do dyskusji i zwiększenia świadomości opinii publicznej na temat zachodzących procesów i głównych osiągnięć w ramach nowego Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa na lata 2014–2020 w odniesieniu do zwiększenia widoczności programów UE w ich krajach;
 30. zobowiązuje swoich współprzewodniczących do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Parlamentu Europejskiego, Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, komisarzowi do spraw europejskiej polityki sąsiedztwa i negocjacji w sprawie rozszerzenia, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, rządów i parlamentom państw członkowskich i krajów partnerskich w Europie Wschodniej.
-

REZOLUCJA ⁽¹⁾**w sprawie współpracy infrastrukturalnej między UE a krajami Partnerstwa Wschodniego: wspólne projekty dotyczące transportu drogowego, kolejowego i lotniczego**

(2015/C 315/02)

ZGROMADZENIE PARLAMENTARNE EURONEST,

- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 23 października 2013 r. w sprawie europejskiej polityki sąsiedztwa: dążenie do wzmocnienia partnerstwa. Stanowisko Parlamentu Europejskiego w sprawie sprawozdań za rok 2012,
 - uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego w sprawie przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa i jej wymiaru wschodniego oraz dotyczące Republiki Armenii, Republiki Azerbejdżanu, Republiki Białorusi, Gruzji, Republiki Mołdawii i Ukrainy,
 - uwzględniając wspólną deklarację przyjętą podczas szczytu Partnerstwa Wschodniego w Wilnie w dniach 28–29 listopada 2013 r. – „Partnerstwo Wschodnie: przyszłe działania”,
 - uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowany „Unia Europejska i sąsiednie regiony: nowa koncepcja współpracy w dziedzinie transportu” (COM(2011) 415) oraz plan Komisji dotyczący transportu w krajach objętych polityką sąsiedztwa Unii Europejskiej, obejmujący sektor lotnictwa cywilnego, transport morski i wodny śródlądowy, transport drogowy i kolejowy, a także połączenia infrastrukturalne,
 - uwzględniając wspólną deklarację na temat przyszłości współpracy w dziedzinie transportu z krajami Partnerstwa Wschodniego przyjętą przez ministrów odpowiedzialnych za transport z państw członkowskich UE i krajów partnerskich w ramach Partnerstwa Wschodniego oraz przedstawicieli Komisji Europejskiej,
 - uwzględniając konkluzje Rady w sprawie współpracy w dziedzinie transportu z obszarami sąsiedzkimi UE, przyjęte podczas 3116. posiedzenia Rady ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii,
 - uwzględniając białą księgę Komisji Europejskiej z 2011 r. zatytułowaną „Plan utworzenia jednolitego europejskiego obszaru transportu – dążenie do osiągnięcia konkurencyjnego i zasobooszczędnego systemu transportu”,
 - uwzględniając wykaz priorytetowych projektów infrastrukturalnych dotyczących sieci transportu regionalnego w krajach Partnerstwa Wschodniego, zatwierdzony podczas posiedzenia ministrów transportu UE i krajów Partnerstwa Wschodniego w dniu 9 października 2013 r. w Luksemburgu,
 - uwzględniając podpisanie układów o stowarzyszeniu między UE a, odpowiednio, Ukrainą, Mołdawią i Gruzją,
 - uwzględniając efektywność żeglugi morskiej i rzecznej jako systemów służących przewozowi towarów, łączeniu ludzi i tworzeniu lepszej integracji rynkowej,
1. podkreśla, że transport ma zasadnicze znaczenie dla dobrobytu Europy, gdyż umożliwia sprawne dostarczanie towarów i swobodę podróżowania obywateli; przypomina, że UE należy do najważniejszych partnerów politycznych i gospodarczych krajów Partnerstwa Wschodniego (PW) oraz że zacieśniona współpraca w sektorze transportu powinna pozwolić zdecydowanie skuteczniej wspierać rozwój gospodarczy tych krajów i przyczynić się do zwiększenia ich stabilizacji na płaszczyźnie politycznej; wskazuje, że zacieśniona współpraca w dziedzinie transportu, mająca na celu oszczędność czasu i środków przeznaczanych na transport towarów i usług oraz przewóz osób, przynosi bezpośrednie korzyści obywatelom i przedsiębiorstwom w UE i w regionach ościennych oraz że ściślejsza integracja rynku może również przyczynić się do otwarcia nowych możliwości rynkowych dla przedsiębiorstw – czy to w UE, czy to w jej regionach ościennych;

⁽¹⁾ Przyjęta dnia 17 marca 2015 r. w Erywaniu, Armenia.

2. uważa, że lepsze połączenia transportowe można uzyskać poprzez poprawę infrastruktury transportowej i pogłębioną integrację rynkową, dzięki czemu zapewni się sprawne podróże osób, a także skuteczny i bezpieczny transport towarów, z uwzględnieniem specyfiki położenia geograficznego krajów PW; wyraża w tym względzie nadzieję, że polityka transportowa w krajach PW zostanie w sposób widoczny powiązana ze strategią „Europa 2020”;
3. podkreśla, że pogłębiona integracja rynków transportowych UE i jej krajów partnerskich z PW zależy od woli poszczególnych krajów i ich gotowości w tym względzie, przy czym uwarunkowana jest postępami krajów ościenionych w zakresie stosowania norm równoważnych z normami UE w takich obszarach jak bezpieczeństwo, ochrona, środowisko naturalne i sprawy społeczne; wzywa UE do zapewnienia wszelkiego niezbędnego wsparcia technicznego i doradztwa bez uciekania się do protekcjonizmu;
4. podkreśla, że między Europą Wschodnią a Zachodnią utrzymują się znaczne rozbieżności pod względem infrastruktury transportowej, które należy niwelować, oraz że kontynent europejski potrzebuje większej jednorodności, jeżeli chodzi o infrastrukturę transportową;
5. przypomina, że dużym wyzwaniem są zatory komunikacyjne, w szczególności w transporcie drogowym i lotniczym; podkreśla konieczność rozładowania znacznych „wąskich gardeł” w transporcie europejskim, aby sprostać zapotrzebowaniu obywateli na podróżowanie i zaspokoić potrzebę gospodarki w zakresie transportu towarów i usług przy uwzględnieniu malejącej dostępności zasobów i ograniczeń w zakresie środowiska;
6. odnotowuje przyjęcie nowych wytycznych TEN-T, w których kształtuje się bazową, kompleksową sieć strategicznej infrastruktury europejskiej na wschodzie i na zachodzie Unii Europejskiej, a tym samym tworzy się jednolity europejski obszar transportu; wzywa Komisję Europejską do rozważenia możliwości połączenia sieci bazowej TEN-T z sieciami transportowymi w krajach PW;
7. wzywa Komisję do dokonania i opublikowania, wspólnie z rządami krajów Partnerstwa Wschodniego, wspólnego sprawozdania w sprawie oceny infrastruktury transportowej, węzłów i połączeń transportowych będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, które mogłyby stworzyć kompleksowe podstawy dla wspólnych projektów realizowanych w przyszłości;
8. przyjmuje do wiadomości coraz większe zapotrzebowanie na środki publiczne pozwalające na sfinansowanie infrastruktury; podkreśla, że konieczne jest przyjęcie nowego podejścia do finansowania i ustalania ceny, opartego na partnerstwach publicznych i prywatnych, które umożliwiłoby społecznościom lokalnym współpracę z zainteresowanymi podmiotami prywatnymi i agencjami rządowymi oraz wykorzystanie funduszy międzynarodowych w celu tworzenia środków transportu przynoszących korzyść wszystkim zaangażowanym stronom; nalega na wymianę najlepszych doświadczeń między państwami członkowskimi UE a krajami PW i na wzmożoną współpracę w tym zakresie;
9. uznaje znaczenie dalszej poprawy otoczenia inwestycyjnego w krajach PW w celu przyciągnięcia inwestycji z państw członkowskich UE w sektorze drogowym, kolejowym, morskim i lotniczym na rzecz rozwoju odpowiedniej infrastruktury, integracji krajów PW i państw członkowskich UE, przyjęcia unijnych norm i budowania zdolności w krajach PW;
10. wzywa Komisję i rządy krajów Partnerstwa Wschodniego do włączenia zasady ułatwiania transportu do przyszłych porozumień handlowych;
11. podkreśla, że reformy w sektorze transportu w krajach PW powinny zapewnić większe zbliżenie do norm UE w dziedzinie transportu; jest zdania, że negocjacje w sprawie umów o komunikacji lotniczej między UE a krajami PW powinny zostać zakończone z krajami, które je rozpoczęły, i ma w tym względzie nadzieję, że podobne negocjacje rozpoczną się niebawem z pozostałymi krajami PW; uważa, że poziom bezpieczeństwa i ochrony na morzu powinien zostać podwyższony dzięki reformie polityki, że należy wprowadzić ulepszenia w zakresie bander w kontekście Memorandum paryskiego w sprawie kontroli państwa portu oraz że kraje partnerskie powinny być w stanie wykazać udokumentowaną poprawę w odniesieniu do bezpieczeństwa drogowego, jak również to, że podejmują one konkretne działania mające na celu poprawę interoperacyjności kolejowej z UE; jest zdania, że należy poprawić połączenia transportowe z UE poprzez lepsze planowanie sieci i pracy nad priorytetowymi projektami infrastrukturalnymi, które pomogą połączyć kraje partnerskie z transeuropejską siecią transportową; zachęca kraje partnerskie do modernizacji istniejących i budowy nowych dróg;

12. zauważa istnienie zamkniętych granic w ramach terytorium Partnerstwa Wschodniego, jak również trudności komunikacyjnych, jakich doświadczają kraje pozbawione bezpośredniego dostępu do morza, i w związku z tym wzywa do tego, aby UE wniosła wkład w bardziej otwarte i dostępne drogi komunikacji poprzez wdrażanie konkretnych projektów;
13. podkreśla ponadto, że budowana obecnie jednolita europejska przestrzeń powietrzna powinna zostać rozszerzona o kraje sąsiadujące z UE – minimalnym warunkiem wstępnym takiego rozszerzenia jest uznanie prymatu prawa UE oraz zasada wyznaczenia unijnego; wskazuje, że jednolita europejska przestrzeń powietrzna ma na celu poprawę bezpieczeństwa przy zmniejszeniu opóźnień, kosztów i poziomu emisji gazów i zanieczyszczeń oraz że w ramach stopniowego wprowadzania w życie jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej kraje sąsiadujące z UE wyrażają wolę utworzenia funkcjonalnych bloków przestrzeni powietrznej (FAB, z ang. *functional airspace block*) lub przyłączenia się do takich bloków z udziałem państw członkowskich UE; wzywa kraje PW, aby przyczyniały się do sprawnego funkcjonowania lotniczych połączeń komunikacyjnych zarówno między UE a krajami PW, jak na terytorium krajów Partnerstwa Wschodniego;
14. przypomina, że transport drogowy odgrywa kluczową rolę w przepływach handlowych z krajami PW, z którymi UE ma granicę lądową; wskazuje jednak, że uciążliwe procedury administracyjne na przejściach granicznych wciąż stanowią przeszkodę w swobodnym przepływie towarów między UE a jej wschodnimi sąsiadami oraz że przeciętnie 40 % całego czasu potrzebnego na przewóz traci się na granicach z uwagi na zróżnicowanie procedur administracyjnych; podkreśla, że usprawnienie procedur przekraczania granic ma zatem kardynalną wagę dla pobudzenia handlu dzięki oszczędności czasu i ograniczeniu kosztów oraz że wymiana doświadczeń w zakresie pomyślnie przeprowadzonych w tym obszarze reform przyniosłaby korzyści krajom PW;
15. zwraca uwagę na fakt, że śmiertelność związana z obrażeniami odniesionymi w wypadkach drogowych w większości krajów objętych Partnerstwem Wschodnim jest znacznie wyższa od przeciętnej w UE, a zatem niski poziom bezpieczeństwa ruchu drogowego w krajach PW jest przedmiotem bezpośredniego zainteresowania UE; podkreśla, że poprawa bezpieczeństwa ruchu na drogach poprzez szkolenia, wymianę najlepszych praktyk, podnoszenie poziomu świadomości i propagowanie bezpieczniejszej infrastruktury drogowej, w tym bezpiecznych parkingów, stanowi priorytet dla współpracy UE z regionami ościennymi oraz udzielanej im pomocy finansowej; zachęca Komisję Europejską do rozważenia możliwości rozszerzenia wspólnych, ogólnoeuropejskich usług w zakresie inteligentnych systemów transportowych na kraje PW;
16. z zadowoleniem odnotowuje fakt, że wiele spośród krajów PW wyraziło zainteresowanie zwiększeniem dostępu do rynku transportu drogowego w UE, i uważa, że UE powinna skorzystać z właściwych jej kompetencji zewnętrznych w tej dziedzinie w celu pogłębienia integracji z tymi krajami; wzywa w tym względzie Komisję do ścisłego monitorowania sytuacji w krajach partnerskich, aby upewnić się, że wdrażają one i stosują odpowiednie normy w zakresie bezpieczeństwa, ochrony i środowiska naturalnego oraz normy socjalne oraz że państwa członkowskie nie uciekają się do środków protekcyjnych; uważa, że głównym celem takiej inicjatywy powinno być stopniowe usuwanie ograniczeń ilościowych w zamian za wdrażanie norm gwarantujących jakość usług w zakresie transportu drogowego między UE a krajami PW, która to kwestia nie jest uwzględniona w obecnie obowiązujących umowach dwustronnych;
17. podkreśla, że otwarte, uczciwe, niedyskryminujące, przejrzyste i sprawne systemy pobierania opłat za korzystanie z infrastruktury kolejowej na ośiach łączących UE, jej wschodnich sąsiadów, Bliski Wschód i Azję będą niezbędne dla pełnego wykorzystania potencjału kolejowego transportu towarów (w tym modernizacji istniejących i budowy nowych, bardziej efektywnych dróg kolejowych); zachęca do współpracy regionalnej w tej dziedzinie i zauważa z zaniepokojeniem, że do barier fizycznych utrudniających wzrost natężenia wymiany handlowej i przewozów towarowych zalicza się także brak interoperacyjnych sieci kolejowych, niedostateczny rozwój technologii i słaby stan taboru; wskazuje, że efektywność kolejowego przewozu osób można zwiększyć poprzez poprawę współpracy na przejściach granicznych, co nie wymaga poważnych inwestycji w infrastrukturę;
18. zachęca do propagowania pojazdów niskoemisyjnych i alternatywnej infrastruktury paliwowej w celu zmniejszenia zużycia paliw kopalnych i tym samym ograniczenia wpływu transportu na środowisko naturalne;

19. podkreśla, że reformy zmierzające do zbliżenia sektora kolei krajów PW do norm UE (w zakresie bezpieczeństwa, ochrony, środowiska naturalnego, a także kwestii socjalnych oraz interoperacyjności) powinny być kontynuowane, gdyż przyniesie to korzyści nie tylko w zakresie przewozu osób i transportu towarów, ale również przyciągnie większe inwestycje w sektorze kolei; wskazuje, że wysoki popyt na modernizację taboru w krajach ościennych tworzy nowe możliwości rynkowe dla przedsiębiorstw unijnych; podkreśla, że reformy te są przy tym warunkiem wstępnym otwarcia rynku w przyszłości;
 20. nalega, aby UE pomogła w osiągnięciu zgodności poprzez wymianę informacji w zakresie rozwijania krajowych programów ochrony lotnictwa cywilnego, jak również wymianę najlepszych praktyk we wdrażaniu oraz kontroli jakości środków ochrony lotnictwa cywilnego; podkreśla, że należy w pełni wprowadzić w życie międzynarodowe normy w zakresie ochrony lotnictwa ustalone przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO), i wskazuje, że do większej zbieżności przepisów obowiązujących w całym regionie, znacznie przekraczających normy międzynarodowe, można by doprowadzić dzięki pogłębieniu wiedzy i wdrożeniu przepisów w zakresie ochrony lotnictwa określonych w ramach Europejskiej Konferencji Lotnictwa Cywilnego (ECAC), jak również zasad ustanowionych na mocy prawa pierwotnego UE;
 21. zauważa, że państwa PW także powinny zostać w przyszłości beneficjentami w ramach programu SESAR, tj. europejskiego systemu zarządzania ruchem lotniczym nowej generacji, mającego na celu modernizację infrastruktury kontroli ruchu lotniczego w Europie oraz że bardzo pożądane byłoby szersze zakrojone wsparcie UE na rzecz krajów PW pragnących modernizować swoje systemy kontroli ruchu lotniczego;
 22. wspiera dalsze zbliżanie przepisów i osiąganie zgodności we wszystkich obszarach transportu, rozwój instytucjonalny agencji rządowych odpowiedzialnych za rozwój sektorów transportu drogowego, kolejowego, morskiego i lotniczego w krajach PW, a także przyjęcie stosownych norm, poprzez wymianę najlepszych praktyk unijnych, wsparcie techniczne oraz organizowanie wizyt studyjnych, warsztatów i forów;
 23. wspiera wdrażanie projektów w zakresie infrastruktury transportowej w ramach całej sieci transportowej krajów Partnerstwa Wschodniego poprzez istniejące programy i instrumenty UE służące poprawie połączeń z siecią bazową TEN-T, a także ukończenie trwających projektów w zakresie połączenia krajów PW z sieciami transportowymi UE;
 24. uważa za konieczne, aby Ukraina, Mołdawia i Gruzja, jako sygnatariusze układów o stowarzyszeniu, otrzymały odpowiednie z UE wsparcie na rzecz rozwoju sektorów drogowego, kolejowego, lotniczego i morskiego;
 25. podkreśla, że transport morski i żeglowne drogi wodne stanowią podstawowy element na rzecz rozwoju handlu, ułatwiania przewozu osób i poprawy wzajemnych połączeń systemów transportowych, z uwzględnieniem specyfiki warunków geograficznych krajów PW;
 26. zobowiązuje swoich współprzewodniczących do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Parlamentu Europejskiego, Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych oraz rządów i parlamentom państw członkowskich i krajów Partnerstwa Wschodniego.
-

REZOLUCJA ⁽¹⁾

w sprawie wyzwań, potencjału i nowego zaangażowania we współpracę w dziedzinie efektywności energetycznej i odnawialnych źródeł energii w ramach Partnerstwa Wschodniego

(2015/C 315/03)

ZGROMADZENIE PARLAMENTARNE EURONEST,

- uwzględniając akt ustanawiający Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest z dnia 3 maja 2011 r.,
- uwzględniając wspólną deklarację ze szczytu Partnerstwa Wschodniego, który odbył się w Wilnie w dniach 28–29 listopada 2013 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 24 października 2014 r. na temat ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030,
- uwzględniając decyzje podjęte na konferencji ONZ poświęconej zmianom klimatu, która odbyła się w Warszawie w dniach 11–22 listopada 2013 r.,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lutego 2014 r. w sprawie ram polityki w zakresie klimatu i energii do roku 2030 ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie bieżących wyzwań i szans związanych z energią odnawialną na europejskim wewnętrznym rynku energii ⁽³⁾,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie planu działania w zakresie energii do roku 2050 – przyszłość z energią ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 12 czerwca 2012 r. w sprawie nawiązania współpracy w zakresie polityki energetycznej z partnerami spoza UE: podejście strategiczne do bezpiecznych, zrównoważonych i konkurencyjnych dostaw energii ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie konferencji ONZ w sprawie zmiany klimatu w Limie, nawołującej do wyznaczenia wiążącego celu zwiększenia efektywności energetycznej o 40 %, zgodnie z badaniami dotyczącymi potencjału opłacalnych oszczędności energii ⁽⁶⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 lipca 2014 r. zatytułowany „Efektywność energetyczna i jej wkład w bezpieczeństwo energetyczne a ramy polityczne dotyczące klimatu i energii do roku 2030” (COM(2014) 520),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 22 stycznia 2014 r. zatytułowany „Ramy polityczne na okres 2020–2030 dotyczące klimatu i energii” (COM(2014) 15),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 marca 2011 r. zatytułowany „Plan działania prowadzący do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r.” (COM(2011) 112),
- uwzględniając dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywę 2001/77/WE oraz 2003/30/WE,

⁽¹⁾ Przyjęta dnia 17 marca 2015 r. w Erywaniu, Armenia.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0094.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0201.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0088.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0238.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0063.

- uwzględniając krajowe dokumenty strategiczne Armenii, Azerbejdżanu, Białorusi, Gruzji, Mołdawii i Ukrainy w dziedzinie energii dotyczące okresu do roku 2020 i 2030,
 - uwzględniając główne cele na okres 2014–2017 oraz program prac Partnerstwa Wschodniego: Platforma 3 – bezpieczeństwo energetyczne,
 - uwzględniając ustanowienie wschodnioeuropejskiego partnerstwa na rzecz efektywności energetycznej i środowiska (E5P) w 2009 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie roczne z 2013 r. na temat działalności Wspólnoty Energetycznej dla Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych oraz sprawozdanie roczne z dnia 24 września 2014 r. na temat działalności Wspólnoty Energetycznej w 2014 r.,
- A. mając na uwadze, że światowe zapotrzebowanie na energię stale rośnie, w tempie porównywalnym z tempem wzrostu ludności, rozszerzania działalności człowieka i rozwoju technologii, co skutkuje zaostrzeniem globalnej konkurencji w odniesieniu do zasobów paliw kopalnych, a w konsekwencji zagrożeniem dla dostaw energii w krajach o najuboższej gospodarce;
- B. mając na uwadze, że niepokoje wywołane przez zmiany klimatu, rosnące zapotrzebowanie na energię oraz niepewność na światowych rynkach ropy i gazu, wywołujące zarówno w krajach producentów, jak i konsumentów refleksje na temat konieczności opracowania wzajemnie korzystnej strategii przekształcenia sektorów energetycznych w sektory niskoemisyjne, znalezienia nowego punktu równowagi między różnymi źródłami energii, zapewnienia niezawodnych, bezpiecznych dostaw i ograniczenia zużycia energii;
- C. mając na uwadze, że zużycie energii ma się zwiększyć w regionie Europy Wschodniej szybciej niż średnio w UE, w ramach ogólnej tendencji towarzyszącej rozwojowi społeczno-gospodarczemu tego regionu; mając na uwadze, że kraje partnerskie Europy Wschodniej charakteryzują się trzy razy większą energochłonnością niż średnie państwo członkowskie UE, a ich możliwości w kierunku poprawy efektywności energetycznej są niewykorzystane w olbrzymim stopniu;
- D. mając na uwadze, że w interesie gospodarczym, społecznym i ekologicznym UE i krajów partnerskich Europy Wschodniej jest dlatego ograniczenie emisji dwutlenku węgla pochodzących z zastosowania paliw kopalnych, rozwijanie alternatywnych, opłacalnych źródeł energii oraz zwiększanie efektywności energetycznej;
- E. mając na uwadze, że regionalny dialog dotyczący polityki energetycznej w ramach Partnerstwa Wschodniego w ostatnich latach nasilił się i obejmuje konwergencję rynków energii, dywersyfikację dostaw energii i tranzytu oraz rozwój zrównoważonych źródeł energii, a także infrastruktury będącej przedmiotem wspólnego i regionalnego zainteresowania;
- F. mając na uwadze, że na konferencji ONZ poświęconej zmianom klimatu w Warszawie w listopadzie 2013 r. poczyniono istotny krok na drodze do osiągnięcia powszechnego porozumienia w sprawie klimatu w 2015 r., opartego w szczególności na polityce i środkach związanych z ograniczeniem emisji dwutlenku węgla w systemach energetycznych;
- G. mając na uwadze, że środki oszczędności energii i efektywności energetycznej, wraz z większym zastosowaniem odnawialnych źródeł energii, również przyczynią się do ograniczenia różnych form zależności energetycznej, w tym finansowej czy technologicznej lub zależności paliwowej w sektorach jądrowym i kopalnianym bądź dotyczącej pozyskiwania i własności strategicznej infrastruktury energetycznej oraz inwestycji w projekty energetyczne przez niewiarygodne strony trzecie w UE i krajach partnerskich Europy Wschodniej;
- H. mając na uwadze, że rosnący udział odnawialnych źródeł energii może prowadzić do znacznych oszczędności kosztów, jak odnotowano w zewnętrznych rozrachunkach UE za ostatnie lata (zmniejszenie o 30 mld EUR w 2012 r.);
- I. mając na uwadze, że gorszy stan sektora budownictwa mieszkalnego, a także infrastruktury przesyłu i dystrybucji energii pochodzącej z wcześniejszych okresów stwarza poważne wyzwania pod względem efektywności energetycznej i oszczędności energii w wielu krajach UE oraz krajach partnerskich Europy Wschodniej;
- J. mając na uwadze, że UE przyjęła ramy polityki klimatyczno-energetycznej do 2030 r., ustalając szereg celów, a mianowicie ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o 40 % w stosunku do poziomów z 1990 r., zwiększenie udziału energii odnawialnych w ogólnym zużyciu do 27 % oraz zwiększenie efektywności energetycznej o co najmniej 27 % w porównaniu z prognozami do 2030 r.;

- K. mając na uwadze, że pełne wdrożenie bieżącego, jak również drugiego pakietu klimatyczno-energetycznego oraz dalszego ustawodawstwa UE w dziedzinie efektywności energetycznej stanowi obowiązek wszystkich państw członkowskich UE, a to samo ma zastosowanie do krajów partnerskich Europy Wschodniej w zakresie ustawodawstwa transponowanego; mając na uwadze, że brak właściwej i terminowej transpozycji może zagrażać bezpieczeństwu poszczególnych państw członkowskich UE lub UE i krajom partnerskim Europy Wschodniej jako całości;
- L. mając na uwadze, że w 2009 r. UE przyjęła dyrektywę w sprawie energii odnawialnej, ustanawiającą obowiązkowe cele krajowe, które mają być osiągnięte przez propagowanie stosowania energii odnawialnej; mając na uwadze, że w 2012 r. UE przyjęła następnie dyrektywę w sprawie efektywności energetycznej, na podstawie której państwa członkowskie muszą przyjąć wiążące środki w zakresie oszczędności energii, w szczególności zobowiązania dotyczące corocznej modernizacji 3 % budynków rządowych, a w wypadku firm energetycznych – dotyczące ograniczenia zużycia energii na poziomie konsumenckim;
- M. mając na uwadze, że kraje partnerskie Europy Wschodniej przystąpiły do przyjęcia i wdrażania ram politycznych oraz prawnych w zakresie źródeł energii odnawialnej oraz oszczędności energii, w tym przez stosunki umowne z niektórymi z nich, ujęte w Traktacie o Wspólnocie Energetycznej; mając na uwadze, że ich poczynania są jednak utrudnione przez niedostateczne monitorowanie oraz możliwości techniczne, a także przez brak inwestycji oraz instrumentów do ich wdrożenia;
- N. mając na uwadze, że Armenia, Gruzja i Mołdawia przystąpiły w 2013 r. do wschodnioeuropejskiego partnerstwa na rzecz efektywności energetycznej i środowiska (E5P), które najpierw ustanowiono z Ukrainą i którego celem jest propagowanie efektywności energetycznej i inwestycji ekologicznych w krajach Partnerstwa Wschodniego;
- O. mając na uwadze, że chociaż światowy kryzys gospodarczy wywarł negatywny wpływ na inwestycje w oszczędność energii i odnawialne źródła energii, międzynarodowe instytucje finansowe nadal odgrywają znaczącą rolę przez pozyskiwanie funduszy krajowych i kredytów na inwestycje w zrównoważone wykorzystanie energii oraz rozwój odnawialnych źródeł energii;
- P. mając na uwadze, że w momencie kształtowania odpowiedniej polityki, która nakłada obowiązki związane z zapewnianiem efektywności energetycznej w sektorach przemysłowych, rozwijaniem odnawialnych źródeł energii oraz włączaniem ich do krajowego koszyka energetycznego, UE i kraje partnerskie Europy Wschodniej muszą uwzględnić ogólną konkurencyjność ich gospodarek oraz sektorów energetycznych;
- Q. mając na uwadze, że Ukraina i Mołdawia przystąpiły do Wspólnoty Energetycznej w 2011 r. i były zobowiązane do transponowania do prawa krajowego, między innymi, dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (do dnia 30 września 2012 r.), dyrektywy w sprawie etykiet efektywności energetycznej (do końca 2011 r.), dyrektywy w sprawie usług energetycznych (do końca 2011 r.) oraz dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii (do końca 2013 r.); mając na uwadze, że Gruzja prowadzi negocjacje dotyczące nadania jej statusu pełnoprawnego członka Wspólnoty Energetycznej w 2015 r.,

Osiągnięcie postępu oraz realizacja wyników zastosowania energii odnawialnej i efektywności energetycznej

1. podziela pogląd uczestników szczytu Partnerstwa Wschodniego w Wilnie na temat strategicznego znaczenia i potrzeby ściślejszej współpracy w dziedzinach ochrony środowiska i zmian klimatu jako priorytetów działań; z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie uczestników szczytu w wypracowanie nowego powszechnego porozumienia w sprawie klimatu z myślą o jego przyjęciu na konferencji ONZ poświęconej zmianom klimatu w Paryżu w 2015 r.; podkreśla wspólny interes w zacieśnianiu obopólnej i wielostronnej współpracy z Partnerstwem Wschodnim w dziedzinie energetyki na rzecz realizacji celów polityki klimatycznej;
2. z zadowoleniem przyjmuje postępy wynikający z obrad na szczycie w Wilnie i wzywa uczestników szczytu, który ma się odbyć w Rydze w maju 2015 r., do podjęcia dalszych kroków na rzecz współpracy dotyczącej energetyki w ramach Partnerstwa Wschodniego; ubolewa, że Federacja Rosyjska wykorzystywała w szczególnych przypadkach dwustronny obrót energią jako instrument nacisku politycznego; podkreśla, że potrzebny jest dalszy rozwój współpracy między UE a jej partnerami w celu zwiększenia wzajemnego bezpieczeństwa energetycznego i zapewnienia większej niezależności oraz odporności na zewnętrzne naciski;
3. podkreśla znaczenie, jakie ma nadanie priorytetu osiąganiu postępu w rozwijaniu energii odnawialnych i efektywności energetycznej z zamiarem przejścia na niskoemisyjne systemy energii, ograniczenia ryzyka stwarzanego przez zmiany klimatu oraz propagowania bezpiecznej, zrównoważonej i przystępnej cenowo energii z korzyścią dla gospodarki i obywateli;

4. podkreśla, że istniejąca, starzejąca się infrastruktura, „brakujące ogniwa” i wyższy udział odnawialnych źródeł w produkcji energii oraz konsumpcji wskazują łącznie na potrzebę prowadzenia inwestycji na dużą skalę w rozwijanie odpowiedniej infrastruktury przesyłu i magazynowania energii elektrycznej; wzywa UE i kraje partnerskie Europy Wschodniej do zacieśnienia regionalnej współpracy oraz modernizacji sieci energetycznych, w szczególności przez rozwój i propagowanie „sieci inteligentnych” oraz budowę nowej infrastruktury połączeń wzajemnych i transgranicznych; podkreśla, że te inwestycje mają być uzupełnione o środki stymulujące zmiany zachowania, oszczędności energii i silne wsparcie konsumentów, uwydatniając korzyści wynikające z przejścia z paliw kopalnych na odnawialne źródła energii, w szczególności w ciepłownictwie; podkreśla także znaczenie rozwijania internetowej sieci szkieletowej w celu obsługi sieci inteligentnych, jak też zapewniania bezpieczeństwa cybernetycznego krytycznej infrastruktury;
5. zauważa, że pewne odnawialne źródła energii mają charakter okresowy, i uznaje, że w tym względzie im bardziej wszechobecne są sieci energetyczne, tym bardziej można eksploatować odległe źródła energii, dzięki czemu możliwe jest osiągnięcie równowagi dotyczącej wytwarzania czy niedostępności obiektów energii odnawialnej;
6. podkreśla rolę efektywności energetycznej budynków i znaczenie modernizacji budynków nieefektywnych energetycznie w ramach partnerstwa z UE w celu zmaksymalizowania efektywności energetycznej;
7. uważa, że rozwój energii odnawialnej powinien iść w parze ze wsparciem możliwości magazynowania oraz elastycznych rezerwowych zdolności zasilania, a także podkreśla potrzebę wprowadzenia skutecznych środków efektywności energetycznej w celu zapewnienia dostaw energii elektrycznej w okresach szczytowego zapotrzebowania; zachęca UE i kraje partnerskie Europy Wschodniej do wspierania oraz ułatwiania nawiązywania nowych partnerstw w celu transferu technologii w dziedzinach zarządzania popytem, sieci inteligentnych oraz technologii magazynowania; wzywa do usprawnienia współpracy między UE i krajami partnerskimi w ramach wspólnego wysiłku skierowanego na przeciwdziałanie wszelkim atakom na krytyczną infrastrukturę;
8. podkreśla problemy z gazyfikacją, z którymi zmagają się społeczności wiejskie w krajach partnerskich Europy Wschodniej, ponieważ obecnie te społeczności nadal są zależne od zasobów naturalnych pozyskiwanych w lasach, czego skutkiem jest masowe wylesianie oraz degradacja lasów na skalę, która odpowiada około jednej piątej wszystkich emisji wytwarzanych przez człowieka;
9. zaleca, aby UE i kraje partnerskie Europy Wschodniej wsparły i przetestowały lokalne, zdecentralizowane wytwarzanie energii odnawialnej oraz sieci dystrybucji, dzięki czemu mogą wypracować bardziej odporny, zrównoważony i demokratyczny system energetyczny, poprawić bezpieczeństwo energetyczne, stworzyć możliwości rynkowe oraz zaspokoić potrzeby miejscowych społeczności i rynków;
10. wzywa państwa członkowskie UE oraz ich partnerów do zwiększenia zakresu poszukiwania możliwości współpracy w dziedzinie alternatywnych źródeł energii z prywatnymi inwestorami w zakresie wydobywania gazu z łupków bogatych w substancje organiczne, dzięki czemu kraje zależne od przywozu energii będą mogły łatwiej przeciwstawić się zewnętrznym naciskom politycznym;
11. podkreśla, że możliwości oszczędzania energii dotyczą wszystkich sektorów gospodarki, w tym przemysłu, rolnictwa, budownictwa (w szczególności w odniesieniu do wysokiego poziomu nieefektywności energetycznej budynków mieszkalnych), transportu i usług; uważa, że postęp w kierunku osiągania efektywności energetycznej musi opierać się na decyzjach dotyczących skutecznego wdrażania środków finansowanych w sposób przemyślany, w złożonym łańcuchu zainteresowanych stron, od decydentów przez wytwórców energii do indywidualnych konsumentów;
12. podkreśla, że przestawienie się na bardziej efektywną energetycznie gospodarkę powinno również doprowadzić do szybszej popularyzacji innowacyjnych rozwiązań technologicznych oraz poprawy konkurencyjności przemysłu, a jednocześnie pobudzenia wzrostu gospodarczego i tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy w sektorach związanych z efektywnością energetyczną;
13. podkreśla, że polityka efektywności energetycznej powinna być oparta na szczegółowych analizach zużycia energii, rynków i technologii oraz określaniu sektorów i możliwości, w których podejmowane działania mogą przynieść największą poprawę; wzywa zatem państwa członkowskie UE i kraje partnerskie Europy Wschodniej, aby kształtowały politykę efektywności energetycznej, traktując priorytetowo usuwanie barier inwestycyjnych, stopniowo ustalając i wdrażając normy efektywności we wszystkich sektorach energochłonnych, w tym w przemyśle, podnosząc podatki na najbardziej nieefektywne produkty i sprzęt, dla których istnieją mniej energochłonne alternatywy, oraz tworząc modele finansowania dostępne dla prywatnych gospodarstw domowych;

14. podkreśla znaczenie realizacji projektów centralnego ogrzewania w krajach partnerskich Europy Wschodniej, z zapewnieniem, by w każdym projekcie budowy lub modernizacji priorytetem była efektywność energetyczna;

Zapewnianie prawidłowych warunków ramowych zrównoważonego rozwoju energii odnawialnej oraz stymulowania efektywności energetycznej

15. wspiera cele zwiększania w społeczeństwach krajów partnerskich Europy Wschodniej wiedzy na temat energii odnawialnej oraz uznaje, że obecnie społeczność przedsiębiorców w tych krajach nie ma odpowiedniej wiedzy dotyczącej wytwarzania energii odnawialnej oraz sposobów uczestniczenia w projektach inwestycyjnych; podkreśla rolę międzynarodowych instytucji finansowych w pozyskiwaniu funduszy i kredytów krajowych na inwestycje w zrównoważone wykorzystanie energii oraz rozwój odnawialnych źródeł energii;
16. wspiera cele programu prac platformy ds. bezpieczeństwa energetycznego Partnerstwa Wschodniego na lata 2014–2017, w szczególności cele rozszerzonej współpracy we wdrażaniu ustawodawstwa dotyczącego efektywności energetycznej oraz energii odnawialnej i propagowania inwestycji;
17. podkreśla, że ramy regulacyjne w zakresie odnawialnych źródeł energii i efektywności energetycznej mają najważniejsze znaczenie, ponieważ decyzje inwestycyjne w tych dziedzinach wymagają w dużej mierze zezwoleń administracyjnych; zaleca, aby rządy państw członkowskich UE i krajów partnerskich Europy Wschodniej zapewniły przejrzystość, spójność i ciągłość w kształtowaniu ram prawnych, finansowych i regulacyjnych, w celu wzmocnienia zaufania inwestorów oraz wymiany wiedzy eksperckiej z zakresu regulacji i najlepszych praktyk; podkreśla, że Komisja powinna zachować czujność i zapewnić, aby inwestycje w energetykę oraz decyzje polityczne w którymkolwiek z państw członkowskich UE nie podważały bezpieczeństwa energetycznego w pozostałych państwach członkowskich lub krajach partnerskich Europy Wschodniej;
18. zachęca Komisję do przeglądu dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej w celu rozszerzenia systemów zobowiązujących do efektywności energetycznej po 2020 r. oraz wnioskuje o ostateczne przyjęcie dyrektywy po przeglądzie, obejmującej cele do 2030 r., przez Wspólnotę Energetyczną;
19. popiera zbliżenie przepisów krajów partnerskich Europy Wschodniej do ustawodawstwa i norm UE dotyczących odnawialnych źródeł energii oraz efektywności energetycznej, szczególnie w ramach Wspólnoty Energetycznej, oraz wdrożenie odpowiednich krajowych strategii i planów działań; podkreśla w tym względzie znaczenie ustawodawstwa, które rozszerza dostęp do krajowych rynków energii odnawialnej, uwzględniając zagranicznych inwestorów oraz ułatwia obrót między stronami na poziomie krajowym i lokalnym; podkreśla, że inwestorzy krajowi i zagraniczni powinni być traktowani jednakowo w odniesieniu do dostępu do rynków energii odnawialnej; oczekuje wniosków ustawodawczych, które umożliwią kontynuowanie rozwoju odnawialnych źródeł energii oraz wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych po 2020 r.; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że kraje partnerskie Europy Wschodniej, które przyjęły krajowe programy efektywności energetycznej, ustaliły cele ilościowe, szczególnie w zakresie zmniejszenia energochłonności, ograniczenia emisji dwutlenku węgla oraz strat ciepła w sektorze mieszkalnictwa; podkreśla, że cele efektywności energetycznej, które nie zostały zrealizowane, powinny zostać okresowo zweryfikowane oraz że należy wprowadzić nowe strategie, aby zapewnić osiągnięcie tych celów zarówno w UE, jak i krajach partnerskich;
20. jest zdania, że efektywne budowanie zdolności wytwórczych energii odnawialnej wymaga spójniejszych systemów wsparcia, w szczególności w przypadku innowacyjnych technologii w sektorach energii słonecznej i wiatrowej oraz sektorze biomasy, ale nie powinno się to wiązać z przyznawaniem nadmiernych dotacji, które należy w ogóle wycofać po osiągnięciu przez technologię stanu dojrzałości;
21. podkreśla rolę, jaką sektor transportowy może pełnić w ograniczaniu emisji przez włączenie celów energii odnawialnej w programy prac dotyczące transportu publicznego;
22. zachęca UE i kraje partnerskie Europy Wschodniej do ustanowienia nowych modeli finansowania z myślą o rozszerzeniu odnawialnych źródeł energii i oszczędności energii w oparciu w mniejszym stopniu o publiczne finansowanie, a w większym o prywatne fundusze;
23. wzywa do przeprowadzenia analiz oceniających w kontekście krajowym zużycie energii w celu wprowadzenia strategii optymalizacji inwestycji umożliwiającej zwiększenie efektywności i ograniczenie kosztów oraz wyeliminowanie zależności od przywozu w dłuższym okresie; nakłania do prowadzenia prywatnych i publicznych inwestycji w modernizację nieefektywnych energetycznie budynków mieszkalnych w UE i krajach partnerskich;

24. przypomina zalecenie, aby państwa członkowskie UE oraz partnerzy z Europy Wschodniej ułatwili wprowadzenie preferencyjnego traktowania handlu energią wytworzoną ze źródeł odnawialnych, tj. zgodnie z mechanizmami i warunkami zawartymi w dyrektywie 2009/28/WE;
25. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w ramach transponowanej dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii Ukraina niemal podwoiła udział tych źródeł w ostatecznym zużyciu energii, z 2,99 % w 2012 r. do 3,96 % w 2013 r.;

Zachęcanie do przyjęcia wspólnego podejścia wobec decyzji politycznych oraz zacieśnienia wielostronnej współpracy w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz efektywności energetycznej w ramach Partnerstwa Wschodniego

26. podkreśla, że choć cele polityki energetycznej zostały ustalone i skoordynowane na szczeblu UE, państwa członkowskie UE muszą wybrać odpowiednie strategie w zależności od struktury ich krajowych rynków energetycznych; zaleca, aby państwa członkowskie UE oraz kraje partnerskie Europy Wschodniej zaangażowały się w dalszą wymianę i współpracę w zakresie badań i podejmowania decyzji politycznych, jednocześnie zajmując się rozwiązywaniem problemu ubóstwa energetycznego, ze specjalnym naciskiem na gospodarstwa domowe o niskich dochodach i znajdujące się w trudnej sytuacji, niemające możliwości inwestowania w projekty efektywności energetycznej i modernizacji oraz najbardziej narażone w przypadku wzrostu cen energii, przez zapewnienie im informacji i odpowiednio dostosowanych mechanizmów finansowania w celu umożliwienia im ograniczenia zużycia energii, zróżnicowania źródeł energii oraz stworzenia autonomii energetycznej na poziomie gospodarstwa;
27. podkreśla znaczenie budowania otwartego, zintegrowanego rynku energii między UE i jej partnerami z Europy Wschodniej, umożliwiającego pobudzenie rozwoju energii odnawialnych przez zapewnienie większego zakresu możliwości handlu i inwestycji; zaleca, by UE i kraje partnerskie Europy Wschodniej zaangażowały się w rozwijanie regionalnego obrotu energią elektryczną pochodzącą ze źródeł odnawialnych w ramach nowych porozumień;
28. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji dotyczący opracowania wytycznych w zakresie obrotu odnawialnymi źródłami energii na poziomie europejskim oraz zaleca, by w pełni uwzględniono potencjał handlowy między UE i krajami partnerskimi Europy Wschodniej;
29. z zadowoleniem przyjmuje wsparcie, jakie zapewniono krajom partnerskim Europy Wschodniej w ramach programu INOGATE, w tym inicjatywy dotyczącej oszczędności energii w sektorze budownictwa; uważa, że program INOGATE należy wdrożyć w przyszłości w formie lepiej dostosowanej do potrzeb każdego kraju partnerskiego na podstawie porozumień umownych oraz zobowiązań do wprowadzenia zmian politycznych;
30. chwali wyniki inicjatywy UE Porozumienie Burmistrzów, skupiającej wysiłki rad miast ukierunkowane na ograniczenie emisji dwutlenku węgla przez działania związane z zapewnieniem efektywności energetycznej i oszczędnością energii; wzywa UE do rozszerzenia tej inicjatywy i zaleca jej realizację w kolejnych gminach, szczególnie w krajach partnerskich Europy Wschodniej; zaleca, by inicjatywa obejmowała wdrożenie dalszych działań mających na celu propagowanie zasad efektywności energetycznej i zmianę mentalności konsumentów, w szczególności przez kampanie informacyjne;
31. uznaje wartość wschodnioeuropejskiego partnerstwa na rzecz efektywności energetycznej i środowiska (E5P), stanowiącego wielostronny fundusz zarządzany przez Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju, którego celem jest ułatwianie inwestycji w zakresie efektywności energetycznej i ograniczanie emisji dwutlenku węgla w krajach partnerskich Europy Wschodniej; z zadowoleniem przyjmuje podjętą przez Armenię, Gruzję i Mołdawię decyzję o przyłączeniu się do funduszu E5P w charakterze płatników i odbiorców w październiku 2013 r., odnoszącą pomyślną działalność funduszu E5P na Ukrainie od 2009 r.; zachęca Azerbejdżan i Białoruś, aby również zostały krajami członkowskimi E5P oraz przystąpiły do jego społeczności darczyńców, umożliwiając w ten sposób zintensyfikowanie wysiłków w zakresie poprawy efektywności energetycznej;
32. zachęca UE do lepszego wykorzystania sąsiedzkiego funduszu inwestycyjnego oraz do współfinansowania inwestycji w środki efektywności energetycznej oraz projekty odnawialnych źródeł energii, między innymi w oparciu o doświadczenie uzyskane podczas wdrażania projektów efektywności w ramach inwestycyjnych dla Bałkanów Zachodnich;
33. podkreśla potrzebę rozwijania edukacji w dziedzinach akademickich dotyczących odnawialnych źródeł energii oraz efektywności energetycznej jako istotnych wektorów innowacji; zaleca, aby UE opracowała programy wsparcia w ramach sąsiedzkiego funduszu inwestycyjnego na lata 2014–2020, umożliwiające uniwersytetom i politechnikom w UE i krajach partnerskich Europy Wschodniej rozwijanie ścisłej współpracy, a także wymianę doktorantów i studentów kierunków licencjackich i magisterskich inżynierii oraz ekonomii energetyki;

34. z zadowoleniem przyjmuje priorytety programu Inteligentna Energia – Europa oraz programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji (Horyzont 2020); wzywa UE do otwarcia programu Inteligentna Energia – Europa na kraje partnerskie Europy Wschodniej oraz do przedsięwzięcia środków ułatwiających udział tych krajów w celu wymiany najlepszych praktyk, opracowywania nowych technologii oraz wspierania innowacji w dziedzinie energii odnawialnej i efektywności;
 35. zobowiązuje swoich współprzewodniczących do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Parlamentu Europejskiego, Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, rządów i parlamentom państw członkowskich UE i krajów partnerskich Europy Wschodniej.
-

REZOLUCJA ⁽¹⁾**w sprawie kultury i dialogu międzykulturowego w kontekście Partnerstwa Wschodniego**

(2015/C 315/04)

ZGROMADZENIE PARLAMENTARNE EURONEST,

- uwzględniając wspólną deklarację ze szczytu Partnerstwa Wschodniego, który odbył się w Wilnie w dniach 28 i 29 listopada 2013 r. zatytułowaną „Partnerstwo Wschodnie: przyszłe działania”,
 - uwzględniając wspólną deklarację ze szczytu Partnerstwa Wschodniego, który odbył się w Warszawie w dniach 29 i 30 września 2011 r.,
 - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 23 października 2013 r. w sprawie europejskiej polityki sąsiedztwa: dążenie do wzmocnienia partnerstwa. Stanowisko Parlamentu Europejskiego w sprawie sprawozdań za rok 2012,
 - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie kulturowego wymiaru działań zewnętrznych UE,
 - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 14 stycznia 2004 r. w sprawie ochrony i promowania różnorodności kulturowej: rola regionów europejskich i organizacji międzynarodowych, takich jak Unesco i Rada Europy,
 - uwzględniając odnośne dokumenty robocze wydane przez Komisję Kultury i Edukacji Parlamentu Europejskiego, takie jak dokument roboczy z dnia 15 października 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia programu „Kreatywna Europa” oraz dokumentu roboczego z dnia 16 października 2013 r. w sprawie programu Erasmus+,
 - uwzględniając projekt opinii Komisji Kultury i Edukacji Parlamentu Europejskiego z dnia 5 listopada 2013 r. w sprawie polityki zagranicznej UE w świetle różnic kulturowych i religijnych,
 - uwzględniając Konwencję Unesco z 2005 r. w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego,
 - uwzględniając Konwencję Unesco z 1972 r. w sprawie ochrony światowego dziedzictwa kulturalnego i naturalnego oraz konwencję haską z 1954 r. o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego wraz z regulaminem wykonawczym do tej konwencji,
 - uwzględniając akt ustanawiający Zgromadzenie Parlamentarne Euronest z dnia 3 maja 2011 r.,
 - uwzględniając wspólny komunikat Komisji Europejskiej i wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 15 maja 2012 r. zatytułowany „Partnerstwo Wschodnie: Plan działania w okresie poprzedzającym szczyt jesienią 2013 r.”,
 - uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest z dnia 3 kwietnia 2012 r. w sprawie wzmocnienia społeczeństwa obywatelskiego w państwach Partnerstwa Wschodniego, w tym współpracy pomiędzy rządem a społeczeństwem obywatelskim oraz reform wzmocniających pozycję społeczeństwa obywatelskiego,
 - uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Parlamentarnego Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) w sprawie ochrony dóbr kultury w obszarze OBWE z 2014 r.,
- A. mając na uwadze, że głównym bogactwem Europy jest jej dziedzictwo kulturowe, które należy zachować dla dobra ludzi;
- B. mając na uwadze, że kultura może i powinna ułatwiać rozwój, integrację, innowację, demokrację, ochronę praw człowieka, edukację, zapobieganie konfliktom i ich łagodzenie, wzajemne porozumienie i szacunek;

⁽¹⁾ Przyjęta dnia 17 marca 2015 r. w Erywaniu, Armenia.

- C. mając na uwadze, że współpraca w dziedzinie kultury i dialog międzykulturowy, które stanowią fundamenty dyplomacji na rzecz kultury, mogą służyć jako instrumenty sprzyjające pokojowi i stabilizacji na świecie; mając na uwadze, że artyści funkcjonują *de facto* jako dyplomacja kulturalna, dokonując wymiany i konfrontacji różnych wartości estetycznych, politycznych, moralnych i społecznych;
- D. mając na uwadze, że dobra kultury, w tym sport i działalność młodzieży, przyczyniają się do niematerialnego rozwoju Europy i jej gospodarki oraz pomagają tworzyć społeczeństwo oparte na wiedzy, w szczególności poprzez przemysł kulturowy i turystykę;
- E. mając na uwadze, że nowe media i technologie komunikacyjne, takie jak internet, mogą funkcjonować jako instrumenty współpracy w dziedzinie kultury i dialogu międzykulturowego oraz ułatwiać dostęp do treści kultury i do edukacji;
- F. mając na uwadze, że różnorodność kultur europejskich stanowi, podobnie jak naturalna różnorodność biologiczna, część żywego dziedzictwa, niezbędnego do zrównoważonego rozwoju naszych społeczeństw, i że z tego powodu należy je chronić i strzec przed ryzykiem wymarcia;
- G. mając na uwadze, że spójne społeczeństwa wielokulturowe, które zarządzają swoją różnorodnością w sposób demokratyczny i zrównoważony, zwiększają pluralizm, są bardziej otwarte i są w stanie w większym stopniu przyczynić się do bogactwa związanego z różnorodnością kulturową; mając na uwadze, że indywidualna mobilność we wspólnym obszarze europejskim, jak również ugruntowane i nowe przepływy migracyjne oraz wszelkiego rodzaju wymiany wspierają taką różnorodność kulturową;
- H. mając na uwadze, że w Traktacie z Lizbony kładzie się jeszcze większy nacisk na cel ochrony i wspierania wszelkich przejawów dziedzictwa kulturowego Unii Europejskiej;
- I. mając na uwadze, że różnorodność kulturowa jest jedną z podstawowych zasad Unii Europejskiej, zapisaną w art. 22 Karty praw podstawowych, który stanowi, że „Unia szanuje różnorodność kulturową, religijną i językową”;
- J. mając na uwadze, że ochrona i promowanie różnorodności kulturowej i językowej w państwach członkowskich i pomiędzy nimi stanowi fundamentalną wartość, a jednocześnie jest jednym z głównych zadań Unii Europejskiej; mając na uwadze, że w Europejskiej agendzie kultury w dobie globalizacji świata określono strategiczny cel polegający na promowaniu kultury jako istotnego komponentu stosunków międzynarodowych UE;
- K. mając na uwadze, że Konwencja Unesco z 2005 r. w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego umożliwia stronom konwencji przedsięwzięcie stosownych środków mających na celu ochronę działań, dóbr i usług w dziedzinie kultury w celu wspierania różnorodności form wyrazu kulturowego, zarówno na terytorium tych stron, jak i na mocy porozumień międzynarodowych;
- L. mając na uwadze, że wszystkie języki europejskie mają taką samą wartość i doniosłość, że stanowią integralną część kultur i cywilizacji Europy oraz że prowadzą do wzbogacania ludzkości; mając na uwadze, że poszanowanie różnorodności językowej ma pozytywny wpływ na spójność społeczną poprzez wzmacnianie wzajemnego zrozumienia, poczucia własnej wartości i otwartości, a także mając na uwadze, że różnorodność językowa ułatwia dostęp do kultury oraz pobudza kreatywność i przyczynia się do zdobywania kompetencji międzykulturowych oraz promowania współpracy pomiędzy narodami i państwami;
- M. mając na uwadze, że pojęcie różnorodności językowej w Unii Europejskiej oraz krajach partnerskich z Europy Wschodniej obejmuje zarówno języki urzędowe, jak i języki współurzędowe, języki regionalne oraz języki, które nie są oficjalnie uznane na terenie tych państw; mając na uwadze, że wszystkie języki odzwierciedlają mentalność, styl twórczości oraz widzę i kompetencje historyczne, społeczne i kulturowe, stanowiące część bogactwa i różnorodności UE oraz krajów partnerskich z Europy Wschodniej, a także tworzą podstawę tożsamości europejskiej; mając na uwadze, że różnorodność językowa w obrębie państwa powinna być w związku z tym postrzegana jako atut, a nie obciążenie, i powinna być odpowiednio wspierana i promowana;
- N. mając na uwadze, że w Konwencji ramowej Rady Europy o ochronie mniejszości narodowych, ratyfikowanej przez 24 państwa członkowskie UE oraz wszystkie pięć krajów partnerskich Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest, uznano, że tworzenie atmosfery tolerancji i dialogu jest konieczne do stworzenia warunków, w których różnorodność kulturowa będzie źródłem i czynnikiem prowadzącym do wzbogacania społeczeństwa, a nie do jego podziału;
- O. mając na uwadze, że w opracowanej przez Radę Europy Europejskiej karcie języków regionalnych lub mniejszościowych, ratyfikowanej przez 16 państw członkowskich UE i podpisanej przez cztery kraje partnerskie z Europy Wschodniej, zapewnia się ramy odniesienia na potrzeby ochrony języków zagrożonych wymarciem oraz środki ochrony mniejszości;
- P. mając na uwadze, że niektóre zagrożone wymarciem języki europejskie, którymi posługują się społeczności przygraniczne, są objęte ochroną w różnym stopniu w zależności od państwa lub regionu, w którym zamieszkują posługujące się nimi osoby; mając na uwadze, że w niektórych państwach UE i krajach partnerskich z Europy Wschodniej są zagrożone wymarciem lub wymierają takie języki mniejszościowe lub regionalne, które w innych – sąsiadujących – krajach uznawane są za język urzędowy czy większościowy;

- Q. mając na uwadze, że ze względu na pilny charakter sytuacji, w jakiej znajdują się te języki, należy zwrócić szczególną uwagę na języki zagrożone wymarciem, uznając wielokulturowość i wielojęzyczność, wprowadzając środki polityczne służące zwalczaniu istniejących uprzedzeń wobec zagrożonych wymarciem języków, a także przyjmując podejście antyasymilacyjne;
- R. mając na uwadze, że nauczanie osób w ich języku ojczystym jest dla nich najskuteczniejszym sposobem uczenia się; mając na uwadze, że jeżeli dzieci są od początku nauczane w języku ojczystym i równoległe w języku urzędowym, nabywają naturalną umiejętność, którą mogą wykorzystać do późniejszej nauki większej liczby języków obcych, a także mając na uwadze, że pluralizm językowy jest atutem dla młodych Europejczyków;
- S. mając na uwadze, że na kontynencie europejskim żyje ponad 300 różnych mniejszości narodowych i wspólnot językowych;
- T. mając na uwadze, że Unia Europejska opiera się na wartościach poszanowania godności ludzkiej, wolności, demokracji, równości, praworządności i poszanowania praw człowieka, w tym praw osób należących do mniejszości, oraz że wartości te są wspólne państwu członkowskiemu w społeczeństwie opartym na pluralizmie, niedyskryminacji, tolerancji, sprawiedliwości, solidarności oraz na równości kobiet i mężczyzn (art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej); mając na uwadze, że te wartości są również częścią Partnerstwa Wschodniego;
- U. mając na uwadze, że konkluzje prezydencji Rady Europejskiej, która odbyła się w Kopenhadze w dniach 21 i 22 czerwca 1993 r., stanowią, iż poszanowanie i ochrona mniejszości to wymóg przy ubieganiu się o członkostwo w Unii Europejskiej;
- V. mając na uwadze, że środowiska mniejszości narodowych mają szczególny wkład w kulturę europejską;
- W. mając na uwadze, że dla przyszłości UE oraz krajów partnerskich z Europy Wschodniej, dla ich stabilności, bezpieczeństwa i dobrobytu, jak również dla dobrych stosunków sąsiedzkich niezwykle ważne jest, aby zajmować się kwestią mniejszości narodowych, stosunków międzykulturowych i stosunków międzyetnicznych; mając na uwadze, że przedstawiciele większości i mniejszości ponoszą wspólną, choć asymetryczną, odpowiedzialność polityczną i moralną za integrację, ochronę oraz rozwój tożsamości, kultur i języków środowisk mniejszościowych;
- X. mając na uwadze, że każda osoba powinna mieć niezbywalne prawo do swobodnego decydowania o tym, czy należy do mniejszości narodowej, i nie powinna odczuwać pogorszenia swojej sytuacji wskutek dokonanego wyboru lub egzekwowania praw w związku z takim wyborem; mając na uwadze, że żadne państwo członkowskie UE ani kraj partnerski z Europy Wschodniej nie może kwestionować prawa osoby należącej do mniejszości narodowej do swobodnego wyboru przez nią jednej lub kilku tożsamości;
- Y. mając na uwadze, że głównym zadaniem państw członkowskich jest ochrona całości dziedzictwa kulturowego o dużym znaczeniu przed celowym zniszczeniem w razie konfliktu zbrojnego;
- Z. mając na uwadze, że dziedzictwo kulturowe odzwierciedla historię, tradycje oraz pochodzenie narodów;

Poszanowanie praw kulturalnych: najważniejsze zasady

1. podkreśla, jak ważny jest wymiar kulturowy oraz kwestia dialogu międzykulturowego dla pełnego rozwoju Partnerstwa Wschodniego;
2. wzywa państwa członkowskie UE oraz kraje partnerskie z Europy Wschodniej do przestrzegania zobowiązań powziętych wraz z przystąpieniem do Konwencji Unesco z 2005 r. w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego, czy to na swoim terytorium czy też w związku z porozumieniami międzynarodowymi;
3. wzywa wszystkie państwa członkowskie UE, które jeszcze tego nie uczyniły, do pójścia w ślady uczestniczących państw Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest, które podpisały i ratyfikowały Konwencję ramową Rady Europy o ochronie mniejszości narodowych; wzywa ponadto wszystkie państwa członkowskie UE i kraje partnerskie z Europy Wschodniej, które jeszcze tego nie uczyniły, do ratyfikowania i wdrożenia opracowanej przez Radę Europy Europejskiej karty języków regionalnych lub mniejszościowych;

4. jest zdecydowanie przekonane, że prawa członków środowisk mniejszości narodowych muszą być zagwarantowane, aby stworzyć właściwe warunki dla ich rozwoju, a także że takie prawa muszą być porównywalne z prawami, jakimi cieszą się społeczności większościowe w państwach członkowskich UE oraz krajach partnerskich z Europy Wschodniej; zauważa, że ponieważ mniejszości narodowe nie mają osobowości prawnej, nie mogą być podmiotem prawa, a zatem nie mogą być stroną umów lub porozumień; podkreśla przy tym jednak, że muszą być objęte zbiorową ochroną oraz że ich członkowie muszą mieć zdolność do działania – jako indywidualne podmioty prawa lub w ramach różnych podmiotów posiadających osobowość prawną – w obronie odnośnej tożsamości i praw kulturalnych mniejszości narodowych; podkreśla, że prawa te nie są terytorialne ani powiązane z terytorium oraz że ich uznanie i ochrona muszą być regulowane prawnie zarówno na szczeblu każdego zaangażowanego państwa narodowego, jak i na szczeblu transnarodowym (międzynarodowym) (zalecenie Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy nr 1735 (2006) w sprawie pojęcia „narodu”);

Dialog kulturowy i współpraca w dziedzinie kultury

5. podkreśla zarówno potrzebę przyjęcia kompleksowego podejścia do mediacji kulturowej i wymiany kulturowej między państwami członkowskimi UE a krajami partnerskimi z Europy Wschodniej, jak i rolę kultury w promowaniu demokratyzacji, praw człowieka, zapobieganiu konfliktom oraz budowaniu pokoju;
6. wyraża zaniepokojenie faktem, iż przeciągające się konflikty na terytorium krajów partnerskich z Europy Wschodniej nie zostały jeszcze rozwiązane w obrębie międzynarodowych ram prawnych; podkreśla, że istniejąca sytuacja pozostaje poważną przeszkodą dla rozwoju demokratycznego tych regionów i negatywnie wpływa na wymianę i przynoszące wzajemne korzyści procesy w państwach Partnerstwa Wschodniego (PW), między innymi w sferze kulturowej;
7. ubolewa nad niszczeniem zabytków historycznych, religijnych i kulturowych na terytoriach krajów partnerskich z Europy Wschodniej, w szczególności w miejscach, na których toczą się przeciągające się konflikty; wzywa państwa członkowskie UE i państwa członkowskie Partnerstwa Wschodniego do nakłonienia państw zaangażowanych w konflikt do zaprzestania niszczenia zabytków, zastępowania ich oryginalnych części i prowadzenia nielegalnego importu, eksportu lub zmian, ponieważ takie działania zmniejszają kulturową i historyczną wartość takich zabytków;
8. wyraża w tym kontekście uznanie dla inicjatyw wzajemnej wymiany, wzywa do dalszych działań mających na celu wspieranie kontaktu międzykulturowego między ludźmi żyjącymi na obszarach przeciągających się konfliktów i powtarza, że istnieje konieczność rozpowszechniania idei pokoju i zaufania oraz rozpoczęcia prawdziwego procesu pojednania między stronami po obydwu stronach konfliktu;
9. podkreśla konieczność opracowania skutecznych strategii negocjacji międzykulturowych między państwami członkowskimi UE a krajami partnerskimi z Europy Wschodniej oraz uważa, że podejście wielokulturowe do tego zadania może pomóc w zawarciu korzystnych porozumień, co sprawiłoby, że UE i kraje partnerskie z Europy Wschodniej byłyby równorzędnymi partnerami;
10. zauważa, że kulturowa i edukacyjna wymiana między państwami członkowskimi UE a krajami partnerskimi z Europy Wschodniej może potencjalnie wzmocnić społeczeństwo obywatelskie, wesprzeć demokratyzację i dobre rządy, promować rozwój umiejętności, prawa człowieka i podstawowe swobody, a także zapewnić fundamenty trwałej współpracy;
11. zachęca państwa Partnerstwa Wschodniego do rozwijania programów wymiany edukacyjnej, idąc za przykładem unijnego programu Erasmus, który okazał się użytecznym narzędziem nie tylko w dziedzinie edukacji, lecz także wymiany międzykulturowej, co zaowocowało lepszym rozumieniem różnych kultur;
12. zachęca państwa członkowskie UE i kraje partnerskie z Europy Wschodniej do zwiększenia wysiłków na rzecz współpracy w celu dalszego doskonalenia krajowych ram prawnych na rzecz ochrony i zachowania dziedzictwa kulturowego i dóbr kultury, zgodnie z ustawodawstwem krajowym i z międzynarodowymi ramami prawnymi, w tym do walki z nielegalnym handlem dobrami kulturalnymi i własnością intelektualną; przypomina w tym kontekście o prowadzonych obecnie w UE działaniach mających na celu przekształcenie dyrektywy w sprawie zwrotu dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego (COM(2013) 311) (sprawozdanie Vergiat);
13. apeluje o spójne strategie na rzecz wspierania mobilności młodzieży, mobilności osób zawodowo związanych z kulturą, artystów i twórców oraz na rzecz rozwoju kulturalnego i edukacyjnego (w tym związanego z umiejętnościami w zakresie korzystania z mediów i technologii informacyjno-komunikacyjnych), jak również dostępu do artystycznej wypowiedzi we wszystkich jej formach w państwach członkowskich UE oraz krajach partnerskich z Europy Wschodniej; wzywa do zwiększenia budżetu na te działania;
14. zachęca do współpracy z praktykami, organizacjami mediacyjnymi oraz społeczeństwem obywatelskim, zarówno w państwach członkowskich UE, jak i w krajach partnerskich z Europy Wschodniej, w zakresie tworzenia i wdrażania zewnętrznych strategii w dziedzinie kultury oraz wspierania wydarzeń kulturalnych i wymiany, które przynoszą poprawę wzajemnego zrozumienia przy należyтым uwzględnieniu europejskiej różnorodności kulturowej i językowej;

Dostęp do programów UE

15. podkreśla centralną rolę Unii Europejskiej we wzmacnianiu dialogu międzykulturowego z krajami partnerskimi z Europy Wschodniej, z myślą o wspieraniu solidarności oraz spójności społecznej i politycznej; zaleca podejmowanie wysiłków na rzecz propagowania budowania zaufania między wspólnotami tradycyjnie żyjącymi obok siebie i umożliwiania ich współegzystencji poprzez nauczanie i zachęcanie do uczenia się nawzajem swojej tożsamości, języków, historii, dziedzictwa i kultury oraz tożsamości regionalnych w celu lepszego zrozumienia i większego poszanowania dla różnorodności;
 16. przypomina, jak ważne są protokoły w sprawie współpracy kulturalnej oraz ich wartość dodana w umowach dwustronnych z krajami partnerskimi z Europy Wschodniej; apeluje do Komisji o przedstawienie jej strategii w sprawie przyszłych protokołów w sprawie współpracy kulturalnej oraz skonsultowanie się w kwestii tej strategii ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, w tym z Parlamentem Europejskim, parlamentami państw Partnerstwa Wschodniego oraz społeczeństwem obywatelskim;
 17. podkreśla, jak ważna jest dyplomacja na rzecz kultury i z zadowoleniem przyjmuje programy Erasmus+ oraz „Europa dla Obywateli”, które przyczyniają się do poprawy kompetencji językowych, świadomości kulturowej, aktywnego obywatelstwa i wzajemnego zrozumienia; podkreśla znaczenie programu „Kreatywna Europa” w sektorze kultury i sektorze kreatywnym; podkreśla, jak ważne jest zwiększenie finansowania tych programów;
 18. w pełni popiera większe zaangażowanie państw Partnerstwa Wschodniego we wspomniane programy i zachęca do synergii oraz inicjatyw młodzieży w dziedzinach edukacji, wielojęzyczności, sportu, mediów, turystyki, wolontariatu i szkolenia jako integralnych części współpracy i dialogu UE-PW;
 19. docenia wszelką współpracę publiczno-prywatną, w której społeczeństwo obywatelskie – w tym organizacje pozarządowe i europejskie sieci kulturalne – odgrywa ważną rolę w kwestii odnoszenia się do kulturowych aspektów stosunków UE z krajami partnerskimi z Europy Wschodniej;
 20. wspiera rosnące zaangażowanie krajów partnerskich z Europy Wschodniej w unijne programy na rzecz kultury, mobilności, młodzieży, kształcenia i szkolenia oraz apeluje o to, aby w szczególności młodzi członkowie PW mieli dostęp do tych programów;
 21. apeluje o stworzenie wiz kulturalnych dla obywateli, artystów i innych osób zawodowo związanych z kulturą pochodzących z krajów partnerskich z Europy Wschodniej, równoległe wobec istniejącego pakietu wiz naukowych obowiązującego od 2005 r., co pozwoliłoby dalej ułatwiać mobilność w sektorze kultury, wykraczając poza trwające negocjacje w sprawie ułatwień wizowych; apeluje o ustalenie ram czasowych na wprowadzenie takiego programu wiz kulturalnych;
 22. zobowiązuje swoich współprzewodniczących do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Parlamentu Europejskiego, Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, ESDZ, rządów i parlamentom państw członkowskich i państw Partnerstwa Wschodniego.
-

REZOLUCJA ⁽¹⁾
w sprawie stulecia ludobójstwa Ormian
(2015/C 315/05)

ZGROMADZENIE PARLAMENTARNE EURONEST,

- uwzględniając art. 9 ust. 3 Regulaminu,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z dnia 10 grudnia 1948 r.,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z dnia 16 grudnia 1966 r.,
 - uwzględniając Konwencję ONZ o niestosowaniu przedawnienia wobec zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości z dnia 26 listopada 1968 r.,
 - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 20 lipca 1987 r. w sprawie politycznego rozwiązania kwestii ormiańskiej,
 - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 15 listopada 2000 r. w sprawie raportu okresowego Komisji Europejskiej o postępach Turcji na drodze do członkostwa w UE w 1999 r.,
 - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 28 września 2005 r. w sprawie otwarcia negocjacji z Turcją,
 - uwzględniając rezolucje i oświadczenia organów ustawodawczych kilku państw członkowskich UE,
- A. mając na uwadze, że w 2015 r. przypada stulecie ludobójstwa Ormian, którego dopuściło się imperium osmańskie;
- B. mając na uwadze, że uznanie przyrodzonej godności oraz równych i niezbywalnych praw wszystkich członków wspólnoty ludzkiej jest podstawą wolności, sprawiedliwości i pokoju świata;
- C. mając na uwadze, że zaprzeczanie ludobójstwu jest powszechnie uznawane za końcowy etap ludobójstwa, na którym sankcjonowana jest bezkarność sprawców i który w sposób oczywisty prowadzi do przyszłych ludobójstw; mając na uwadze, że brak jednoznacznego potępienia ludobójstwa Ormian w odpowiednim czasie w dużej mierze przyczynił się do niemożności zapobieżenia przyszłym zbrodniom przeciwko ludzkości;
- D. mając na uwadze, że wczesne zapobieganie takim zbrodniom może bez wątpienia powstrzymać eskalację konfliktów, tragedii i katastrof humanitarnych;
1. potępia wszystkie formy zbrodni przeciwko ludzkości i ludobójstwa oraz wyraża głębokie ubolewanie w związku z próbami zaprzeczania im;
 2. oddaje hołd pamięci niewinnych ofiar wszystkich ludobójstw i zbrodni przeciwko ludzkości;
 3. podkreśla, że zapobieganie ludobójstwom i zbrodniom przeciwko ludzkości powinno być nadrzędnym celem społeczności międzynarodowej; uważa, że dalszy rozwój zdolności międzynarodowych w tej dziedzinie ma istotne znaczenie;
 4. popiera międzynarodowe starania w celu zapobiegania ludobójstwom, przywrócenia praw osobom, wobec których popełniono zbrodnię ludobójstwa, oraz ustalenia sprawiedliwości historycznej;
 5. zachęca Turcję do zmierzenia się ze swoją przeszłością;
 6. uważa, że przygotowanie gruntu pod przyszłe pojednanie między narodami ma najwyższe znaczenie.

⁽¹⁾ Przyjęta dnia 17 marca 2015 r. w Erywaniu, Armenia.

REZOLUCJA ⁽¹⁾**w sprawie agresji wojskowej Rosji na Ukrainę oraz pilnej potrzeby pokojowego rozwiązania tego konfliktu**

(2015/C 315/06)

ZGROMADZENIE PARLAMENTARNE EURONEST,

- uwzględniając wszystkie niedawne rezolucje Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji na Ukrainie,
 - uwzględniając protokół z Mińska z dnia 5 września 2014 r., memorandum z Mińska z dnia 19 września 2014 r. oraz pakiet środków w celu wypełnienia porozumień mińskich z dnia 12 lutego 2015 r.,
 - uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2202 (2015) z dnia 17 lutego 2015 r.,
- A. mając na uwadze, że współpraca państw Unii Europejskiej (UE) i Partnerstwa Wschodniego opiera się na wartościach, jakimi są: poszanowanie integralności terytorialnej państw, godność ludzka, wolność, demokracja, równość, praworządność oraz poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności;
- B. mając na uwadze, że bezprawna aneksja Krymu była pierwszym przypadkiem przymusowego przyłączenia części jednego kraju do drugiego w Europie od czasów drugiej wojny światowej oraz że stanowi ona naruszenie prawa międzynarodowego, w tym Karty Narodów Zjednoczonych, aktu końcowego z Helsinek i memorandum budapeszteńskiego z 1994 r.;
- C. mając na uwadze, że Rosja łamie porozumienie z 2008 r. o zawieszeniu broni z Gruzją, ponieważ nadal okupuje jej terytorium;
- D. mając na uwadze, że Federacja Rosyjska powinna odpowiedzieć przed międzynarodowymi organami sądowymi za agresję i okupację Krymu oraz za akty agresji, jakich dopuściła się we wschodniej Ukrainie i które doprowadziły do szkód materialnych dla Ukrainy, jej obywateli i podmiotów prawnych;
- E. mając na uwadze, że konflikt zbrojny we wschodniej Ukrainie przyniósł tysiące ofiar wojskowych i cywilnych, wśród których znalazło się 298 niewinnych pasażerów lotu Malaysian Airlines nr MH17, a znacznie więcej osób zostało rannych, oraz że setki tysięcy osób musiały w pośpiechu opuścić swoje domy;
1. potwierdza, że we wspólnym interesie UE i jej krajów partnerskich leży wspieranie i zaprowadzenie pokoju i bezpieczeństwa na Ukrainie, która padła ofiarą agresji wojskowej ze strony Federacji Rosyjskiej;
 2. podkreśla, że rosyjska aneksja Krymu i agresja wojskowa na Ukrainę łamie podstawowe zasady prawa międzynarodowego; wyraża pełne poparcie dla suwerenności i integralności terytorialnej Ukrainy w obrębie uznanych na szczeblu międzynarodowym granic;
 3. popiera porozumienie osiągnięte w Mińsku w dniu 12 lutego 2015 r., kiedy to kanclerz Merkel i prezydent Hollande oraz trójstronna grupa kontaktowa podpisali tzw. pakiet środków w celu wypełnienia porozumień mińskich; z zadowoleniem przyjmuje zatwierdzenie przez Radę Bezpieczeństwa ONZ tego porozumienia w całości;
 4. apeluje do wszystkich stron, aby postępowały odpowiedzialnie i wdrożyły ten pakiet środków w całości i w dobrej wierze, ponieważ jest on krokiem w kierunku pokojowego rozwiązania konfliktu; wyraża poważne zaniepokojenie doniesieniami o licznych przypadkach przerywania zawieszenia broni i zdecydowanie potępia wspieraną przez Rosję ofensywę separatystów, opanowanie Debaltsewa, będące wyraźnym pogwałceniem porozumienia o zawieszeniu broni, oraz wszystkie akty terroryzmu; wzywa Federację Rosyjską do zapewnienia pełnego wykonania porozumień mińskich; przypomina Rosji o jej zobowiązaniach oraz szczególnej odpowiedzialności w tym zakresie;
 5. nawołuje do postępów w wycofywaniu broni ciężkiej oraz wzywa sygnatariuszy pakietu środków z Mińska do dostarczenia specjalnej misji obserwacyjnej OBWE podstawowych informacji, w tym dotyczących stanu ilościowego, tras wycofywania i punktów zbiorczych;

⁽¹⁾ Przyjęta dnia 17 marca 2015 r. w Erywaniu, Armenia.

6. podkreśla, że zgodnie z porozumieniami mińskimi kwestią zasadniczą pozostaje przywrócenie kontroli Ukrainy nad jej granicami; powtarza, że obserwatorom OBWE i bezzałogowym statkom powietrznym należy natychmiast udzielić pełnego dostępu do stref ogarniętych konfliktem (do stref tych należą wszystkie części obwodów donieckiego i ługańskiego oraz tereny wzdłuż granicy państwowej z Rosją), tak aby mogli oni podjąć swoje zadania obserwacyjno-weryfikacyjne;
7. wzywa UE i jej kraje partnerskie do dalszego dostarczania specjalnej misji obserwacyjnej wykwalifikowanych pracowników, sprzętu i wkładów finansowych; z zadowoleniem przyjmuje decyzję o podwojeniu liczby specjalnych obserwatorów; podkreśla, że separatyści wielokrotnie nie przestrzegali postanowień porozumień mińskich i nie wspierali ich, co doprowadziło do dalszej eskalacji napięć i wznowienia działań zbrojnych;
8. jest zdania, że UE i jej kraje partnerskie powinny rozważyć sposoby pomocy rządowi ukraińskiemu w zwiększaniu zdolności obronnych tego państwa i w ochronie jego granic;
9. wzywa Rosję do wycofania wojsk i uzbrojenia z terytoriów okupowanych, do zaprzestania wysyłania, zaopatrywania i finansowania najemników oraz wspierania, szkolenia i uzbrajania nieregularnych oddziałów;
10. odnotowuje skierowany przez Ukrainę w dniu 19 lutego 2015 r. wniosek do Rady Unii Europejskiej o rozważenie możliwości uruchomienia misji Unii Europejskiej w dziedzinie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) na Ukrainie jako skutecznego narzędzia zapewnienia należytego i pełnego wykonania porozumień mińskich, którego celem byłoby zapewnienie integralności terytorialnej, suwerenności i niepodległości Ukrainy oraz nienaruszalności jej granic;
11. zachęca do przyjęcia środków budowy zaufania wspierających wysiłki na rzecz pokoju i pojednania; podkreśla znaczenie pluralistycznego dialogu politycznego, decentralizacji i innych zmian konstytucyjnych już zaproponowanych w planie pokojowym prezydenta Poroszenki; podkreśla potrzebę unikania propagandy oraz mowy i retoryki nienawiści, w tym ze strony Rosji, które mogą jeszcze bardziej nasilić konflikt; podkreśla, że taki pluralistyczny dialog powinien obejmować organizacje społeczeństwa obywatelskiego i obywateli pochodzących ze wszystkich regionów, a także odnośne mniejszości;
12. wzywa władze rosyjskie do natychmiastowego uwolnienia Nadii Sawczenko, deputowanej do ukraińskiej Rady Najwyższej i członkini Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy, oraz innych obywateli ukraińskich, którzy są nadal bezprawnie przetrzymywani w rosyjskich więzieniach;
13. wyraża poważne zaniepokojenie sytuacją humanitarną w Donbasie i podkreśla potrzebę niesienia dalszej pomocy finansowej i humanitarnej; zwraca uwagę na rosnącą liczbę osób wewnętrznie przesiedlonych, uchodźców w państwach sąsiadujących i dzieci, które ucierpiały w wyniku konfliktu;
14. apeluje o kontynuowanie i pogłębienie dialogu dyplomatycznego oraz zwiększenie presji, aby doprowadzić do trwałego rozwiązania konfliktu; podkreśla, że społeczność międzynarodowa powinna być gotowa do zareagowania z zastosowaniem odpowiednich środków na wszelkie jawne przypadki przerywania zawieszenia broni oraz na wszelkie działania, które zaprzeczają wysiłki służące osiągnięciu kompleksowego rozwiązania; podkreśla, że utrzymanie, zaostrzenie lub możliwość uchylenia sankcji przez UE zależy od postawy samej Rosji oraz od wdrożenia porozumień mińskich; podkreśla, że nie jest dopuszczalne żadne militarne rozwiązanie ani tego konfliktu, ani innych konfliktów w naszym wspólnym sąsiedztwie; zaleca zastosowanie podobnych modeli pokojowej reintegracji terytoriów okupowanych do porządków prawnych i konstytucyjnych, przy wsparciu międzynarodowym;
15. wzywa władze ukraińskie do zrealizowania wymiernych postępów w wykonywaniu układu o stowarzyszeniu oraz do wdrożenia ambitnych, lecz znacznie spóźnionych reform z wielką determinacją, pomimo wysiłku wojennego; podkreśla potrzebę wzmocnienia praworządności, wyeliminowania korupcji oraz czynienia postępów w realizacji kluczowych reform konstytucyjnych, wymiaru sprawiedliwości, społecznych i gospodarczych;
16. zdecydowanie potępia rosnącą liczbę aktów terrorystycznych w miastach ukraińskich, w tym niedawny akt popełniony w Charkowie dnia 22 lutego 2015 r. podczas pokojowego marszu upamiętniającego pierwszą rocznicę ostrzału osób cywilnych na Euromajdanie;
17. popiera międzynarodowe niezależne śledztwo dotyczące okoliczności katastrofy samolotu linii Malaysian Airlines, lot nr MH17, oraz wzywa wszystkie strony do wykazania autentycznej woli współpracy, do zagwarantowania bezpiecznego i nieograniczonego dostępu do terenu, na którym rozbił się ten samolot, oraz do umożliwienia dostępu do wszystkich innych potrzebnych zasobów, które mogą pomóc w śledztwie i w postawieniu przed sądem sprawców tej zbrodni; podkreśla, że sprawcy tej zbrodni wojennej nie zostaną objęci żadną amnestią.

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

ZGROMADZENIE PARLAMENTARNE EURONEST

REGULAMIN

przyjęty w dniu 3 maja 2011 r. w Brukseli, zmieniony w dniu 3 kwietnia 2012 r. w Baku, w dniu 29 maja 2013 r. w Brukseli i w dniu 18 marca 2015 r. w Erywaniu

(2015/C 315/07)

Artykuł 1

Charakter i cele

1. Zgromadzenie Parlamentarne Euronest to instytucja parlamentarna Partnerstwa Wschodniego powstałego pomiędzy Unią Europejską a krajami partnerskimi Europy Wschodniej, do których co do zasady zastosowanie mógłby mieć art. 49 Traktatu o Unii Europejskiej, w oparciu o wspólne interesy i zobowiązania oraz zasady zróżnicowania, wspólnego zaangażowania w swój rozwój i współodpowiedzialności.
2. Zgromadzenie Parlamentarne Euronest jest parlamentarnym forum wspierającym osiągnięcie warunków koniecznych do przyspieszenia politycznego stowarzyszenia i dalszej integracji gospodarczej między Unią Europejską a krajami partnerskimi Europy Wschodniej. Jako instytucja odpowiedzialna za parlamentarne doradztwo, kontrolę i monitorowanie partnerstwa pracuje ono na rzecz wzmocnienia, rozwoju i widoczności Partnerstwa Wschodniego.
3. Udział w Zgromadzeniu Parlamentarnym Euronest jest dobrowolny, pod warunkiem spełnienia kryteriów członkostwa, o których mowa w akcie założycielskim, a prace Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest opierają się na zasadach integracji i otwartości.
4. Zgromadzenie Parlamentarne Euronest przyczynia się do faktycznego wspierania, upowszechniania i umacniania Partnerstwa Wschodniego w ramach jego czterech platform tematycznych takich, jak:
 - a) kwestie związane z podstawowymi wartościami, w tym demokracja, rządy prawa, poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności, oraz kwestie związane z gospodarką rynkową, zrównoważonym rozwojem i dobrymi rządami;
 - b) dalsza integracja gospodarcza pomiędzy UE a krajami partnerskimi Europy Wschodniej, wsparcie dla reform społeczno-gospodarczych w krajach partnerskich Europy Wschodniej oraz liberalizacja handlu i inwestycji, skutkujące zbliżeniem przepisów i norm do tych obowiązujących w UE w celu ustanowienia sieci pogłębionych i kompleksowych stref wolnego handlu;
 - c) wspólne mechanizmy wsparcia i bezpieczeństwa oraz ujednolicenie polityki i ustawodawstwa krajów partnerskich Europy Wschodniej w dziedzinie energetyki;
 - d) upowszechnianie kontaktów i ułatwianie komunikacji pomiędzy obywatelami Unii Europejskiej i krajów partnerskich Europy Wschodniej, zwłaszcza wśród młodzieży; upowszechnianie współpracy kulturalnej i dialogu międzykulturowego oraz wspieranie edukacji, badań naukowych i rozwoju społeczeństwa informacyjno-medialnego.

Artykuł 2

Skład

1. Zgromadzenie Parlamentarne Euronest jest wspólnym zgromadzeniem złożonym z:
 - a) 60 posłów do Parlamentu Europejskiego;
 - b) 10 posłów z każdego z reprezentowanych parlamentów krajów partnerskich Europy Wschodniej.
2. Posłowie do Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest delegowani przez Parlament Europejski i parlamenty krajów partnerskich Europy Wschodniej powinni być wyznaczani w trybie ustanowionym przez Parlament Europejski i poszczególne parlamenty krajów partnerskich Europy Wschodniej, w sposób odzwierciedlający w miarę możliwości rozkład reprezentowanych grup politycznych i delegacji. Każdy z reprezentowanych parlamentów może postanowić o wyznaczeniu w jednakowym trybie zastępców posłów do Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest.
3. Organizacja Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest opiera się na delegacjach parlamentarnych wyznaczonych przez obie jego składowe. Posłowie mogą organizować się również w ramach istniejących w Zgromadzeniu Parlamentarnym Euronest rodzin politycznych.
4. Reprezentowane parlamenty wyznaczają swoich przedstawicieli do Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest i jego organów w zgodzie z zasadą wspierania równowagi płci.
5. Zgromadzenie Parlamentarne Euronest czuwa nad równowagą w składzie wszystkich swoich organów zgodnie z rozkładem grup politycznych i przynależności państwowej posłów.
6. Wszelkie nieobsadzone mandaty w każdym przypadku pozostają do dyspozycji parlamentów, którym zostały przydzielone.

Artykuł 3

Kompetencje

Zgromadzenie Parlamentarne Euronest jest parlamentarnym forum debaty, konsultacji, kontroli i monitorowania wszelkich spraw dotyczących Partnerstwa Wschodniego. W tym celu Zgromadzenie Parlamentarne Euronest między innymi przyjmuje rezolucje, zalecenia i opinie skierowane do uczestników szczytu Partnerstwa Wschodniego, instytucji i konferencji ministerialnych poświęconych rozwojowi Partnerstwa Wschodniego oraz instytucji Unii Europejskiej i krajów partnerskich Europy Wschodniej. Jest również właściwe do wydawania na wniosek szczytu lub konferencji ministerialnych opinii i propozycji podjęcia konkretnych środków dotyczących poszczególnych dziedzin partnerstwa.

Artykuł 4

Przewodniczący i Prezydium

1. Obie składowe Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest wybierają ze swojego grona Prezydium złożone z dwóch równych rangą współprzewodniczących (po jednym z każdej z dwóch składowych Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest) i określonej liczby wiceprzewodniczących (po jednym z każdego z reprezentowanych krajów partnerskich Europy Wschodniej z wyjątkiem państwa, które reprezentuje jeden ze współprzewodniczących, i jednakowej liczby z Parlamentu Europejskiego). Obie składowe niezależnie od siebie ustalają tryb wyboru i długość kadencji.
2. Każdego członka Prezydium, który nie może uczestniczyć w najbliższym posiedzeniu Prezydium, może zastąpić inny poseł do Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest należący do tej samej grupy politycznej w Parlamencie Europejskim lub do delegacji tego samego kraju partnerskiego Europy Wschodniej. Przed posiedzeniem należy pisemnie poinformować współprzewodniczących o zastępstwie. W przypadku zmiany współprzewodniczącego osoba go zastępująca przejmuje jego obowiązki jako członka Prezydium, ale nie jako współprzewodniczącego.
3. Do Prezydium należy koordynowanie prac Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest, śledzenie jego działalności, rezolucji i zaleceń oraz utrzymywanie stosunków ze szczytem Partnerstwa Wschodniego, konferencjami ministerialnymi oraz grupami urzędników wysokiego szczebla i ambasadorów oraz przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego i innych organów. Do funkcji Prezydium należy reprezentowanie Zgromadzenia w stosunkach z innymi instytucjami.

4. Posiedzenia Prezydium zwoływane są przez współprzewodniczących przynajmniej dwa razy w roku, przy czym jedno z posiedzeń odbywa się w czasie sesji plenarnej Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest. Prezydium dysponuje wystarczającym kworum, jeżeli na sali jest obecna przynajmniej połowa posłów ze składowej Partnerstwa Wschodniego oraz połowa posłów ze składowej Parlamentu Europejskiego.

5. Do Prezydium należy sporządzanie projektu porządku obrad Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest i ustalanie procedur funkcjonowania Zgromadzenia.

6. Prezydium jest organem właściwym do spraw składu i zadań komisji i grup. Do Prezydium należy również udzielanie zgody na sprawozdania, projekty rezolucji i zalecenia składane przez komisje. Prezydium może ponadto przedkładać komisjom do zbadania różnego rodzaju kwestie, które mogą być podstawą do sporządzenia przez komisje sprawozdań dotyczących konkretnych zagadnień.

7. Prezydium przyjmuje decyzje większością dwóch trzecich głosów obecnych posłów. W przypadku gdy członek prezydium lub jego zastępca reprezentujący delegację jednego z krajów partnerskich Europy Wschodniej oświadczy w jej imieniu, że treść decyzji, która ma zostać przyjęta przez Prezydium, będzie miała wpływ na kluczowe interesy tego kraju, oraz przedstawi pisemne uzasadnienie z opisem zastrzeżeń dotyczących jej poparcia, do przyjęcia decyzji niezbędna jest zgoda pozostałych członków prezydium. Z możliwości takiej można skorzystać jedynie w wyjątkowych przypadkach, gdy proponowana decyzja ma szczególny wpływ na przetrwanie, bezpieczeństwo i żywotność narodu, i jedynie w odniesieniu do tej części decyzji, która będzie miała wpływ na kluczowe interesy danego kraju partnerskiego Europy Wschodniej. Z możliwości takiej nie można korzystać w celu doprowadzenia do nieprzyjęcia przez Prezydium całej decyzji ani w przypadku decyzji o charakterze formalnym lub proceduralnym.

8. Jeżeli obliczając kworum posłów lub liczbę głosów niezbędnych do osiągnięcia większości dwóch trzecich, uzyska się liczbę niecałkowitą, zaokrągla się ją.

Artykuł 5

Stosunki ze szczytem Partnerstwa Wschodniego, z Radą Ministrów, Komisją Europejską oraz konferencjami ministerialnymi

1. Prezydium odpowiada za zacieśnianie stosunków we wszystkich dziedzinach z instytucjami i organami Partnerstwa Wschodniego oraz organizacjami z państw Partnerstwa Wschodniego. Konkretnie zasady tej współpracy określają, stosownie do okoliczności, odnośne porozumienia i protokoły ustaleń.

2. Prezydium zaprasza do udziału w sesjach i posiedzeniach Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest i jego organów przedstawicieli szczytu Partnerstwa Wschodniego, Rady Ministrów, Komisji Europejskiej i konferencji ministerialnych poświęconych rozwijaniu i umacnianiu Partnerstwa Wschodniego.

Artykuł 6

Obserwatorzy

1. Na wniosek Prezydium Zgromadzenie Parlamentarne Euronest może zezwolić przedstawicielom parlamentów trojki Unii Europejskiej na uczestnictwo w posiedzeniach Zgromadzenia w charakterze obserwatorów.

2. Prezydium może również zapraszać przedstawicieli innych instytucji i organów oraz inne osoby do udziału w sesjach i posiedzeniach Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest, jego komisji i grup roboczych.

Artykuł 7

Posiedzenia plenarne Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest

1. Zgromadzenie Parlamentarne Euronest, zwoływane przez swoich współprzewodniczących, zbiera się zasadniczo raz w roku, na przemian w jednym z krajów partnerskich Europy Wschodniej i w siedzibie Parlamentu Europejskiego w jednym z jego miejsc pracy, na zaproszenie Parlamentu Europejskiego lub parlamentu kraju partnerskiego Europy Wschodniej organizującego sesję.

2. Na wniosek Prezydium współprzewodniczący mogą zwołać nadzwyczajne posiedzenie plenarne Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest.

3. Pierwsze posiedzenie każdej z sesji Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest otwiera przewodniczący Parlamentu Europejskiego lub przewodniczący parlamentu kraju partnerskiego Europy Wschodniej organizującego sesję.

Artykuł 8

Przewodniczenie posiedzeniom

1. Współprzewodniczący wspólnie ustalają kolejność przewodniczenia każdej z sesji Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest. W przewodniczeniu sesji jednego ze współprzewodniczących może zastępować drugi współprzewodniczący lub jeden z wiceprzewodniczących.

2. Przewodniczący posiedzenia otwiera, zawiesza i zamyka posiedzenie. Czuwa nad przestrzeganiem Regulaminu, utrzymuje porządek, udziela głosu, ogranicza czas zabierania głosu, poddaje sprawy pod głosowanie i ogłasza wyniki głosowania.

3. Przewodniczący wypowiada się w sprawach zaistniałych w czasie posiedzeń, również tych nieprzewidzianych w niniejszym Regulaminie. W razie konieczności zasięga opinii Prezydium.

4. Przewodniczący posiedzenia może zabierać głos w czasie debaty wyłącznie w celu przedstawienia tematu i zdyscyplinowania mówców odbiegających od tematu. Jeżeli zamierza wziąć udział w debacie, zrzeka się przewodniczenia na rzecz drugiego współprzewodniczącego lub jednego z wiceprzewodniczących.

Artykuł 9

Porządek obrad

1. Współprzewodniczący przedstawiają do zatwierdzenia przez Zgromadzenie Parlamentarne Euronest projekt porządku obrad posiedzenia plenarnego opracowany przez Prezydium.

2. Projekt porządku obrad każdego posiedzenia plenarnego obejmuje dwa rodzaje tematów:

a) sprawozdania przedstawiane przez komisje stałe; ich liczbę ogranicza się zasadniczo do jednego sprawozdania każdej komisji na jednym posiedzeniu plenarnym. Projekty rezolucji, które mogą również być zawarte w sprawozdaniu, należy przedkładać cztery tygodnie przed rozpoczęciem posiedzenia plenarnego. Objętość projektów rezolucji określa załącznik II do niniejszego Regulaminu. Prezydium na wniosek współprzewodniczących komisji może podjąć decyzję o liczbie sprawozdań poddanych pod głosowanie na każdej sesji w zależności od postępu prac nad ich przygotowaniem;

b) sprawy pilne zaproponowane przez komisję stałą lub przedstawione przez Prezydium; sprawy pilne wpisuje się do porządku obrad tylko wyjątkowo, a ich liczba nie może przekroczyć trzech na jednym posiedzeniu plenarnym.

3. Projekt rezolucji dotyczący spraw o charakterze pilnym może zostać przedłożony przez grupę co najmniej 10 posłów do Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest z co najmniej dwóch delegacji lub z grupy politycznej Parlamentu Europejskiego. Projekty rezolucji ograniczają się do spraw pilnych wpisanych do porządku obrad posiedzenia, a ich objętość nie może przekraczać 1 000 słów. Projekty rezolucji dotyczących spraw o charakterze pilnym należy przedkładać na 48 godzin przed rozpoczęciem posiedzenia plenarnego, na którym mają być omawiane i głosowane.

4. Projekty rezolucji dotyczących spraw o charakterze pilnym przedkładane są Prezydium, do którego należy zapewnienie, by projekty te spełniały warunki ustalone w ust. 3, są wpisane do porządku obrad i dostępne w językach roboczych Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest. Projekty Prezydium przedkładane są do zatwierdzenia przez Zgromadzenie Parlamentarne Euronest.

Artykuł 10

Kworum

1. Zgromadzenie Parlamentarne Euronest dysponuje wystarczającym kworum, jeżeli na sali jest obecna przynajmniej jedna trzecia posłów ze składowej Partnerstwa Wschodnioeuropejskiego oraz jedna trzecia posłów ze składowej Parlamentu Europejskiego.

2. Głosowanie jest ważne niezależnie od liczby głosujących, chyba że na uprzedni wniosek co najmniej 15 obecnych posłów przewodniczący przed głosowaniem stwierdza brak kworum. Wobec braku kworum głosowanie wpisuje się do porządku obrad kolejnej sesji.

Artykuł 11

Porządek miejsc na sali posiedzeń

1. Wszyscy posłowie zajmują miejsca na sali posiedzeń w kolejności alfabetycznej, niezależnie od przynależności państwowej. Prezydium zajmuje miejsca przednie.
2. Przedstawiciele szczytu Partnerstwa Wschodniego, Rady Ministrów, Komisji Europejskiej, konferencji ministerialnych i obserwatorzy zajmują miejsca w części nieprzeznaczanej dla posłów.

Artykuł 12

Języki urzędowe i robocze

1. Językami urzędowymi Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest są języki urzędowe Unii Europejskiej oraz języki urzędowe krajów partnerskich Europy Wschodniej. Językami roboczymi są: angielski, niemiecki, francuski i rosyjski. Wsparcie językowe niezbędne do tego, aby każdy poseł do Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest mógł w pełni uczestniczyć w jego pracach, może być zapewnione – w każdym z miejsc pracy Zgromadzenia – przez odpowiednie służby Parlamentu Europejskiego, pod warunkiem że parlament kraju organizującego posiedzenie wyrazi na to zgodę.
2. Parlament organizujący posiedzenie udostępnia posłom do Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest dokumenty robocze w jego językach roboczych i, w razie możliwości, we wszystkich językach urzędowych.
3. Co do zasady wszyscy posłowie mogą w miarę możliwości wypowiadać się w debatach Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest w jednym z języków urzędowych. Wypowiedzi są tłumaczone ustnie na języki robocze Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest oraz, o ile będzie to możliwe na mocy Kodeksu postępowania w kwestii wielojęzyczności w Parlamencie Europejskim, na właściwe języki urzędowe Unii Europejskiej w przypadku posiedzeń Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest odbywających się w jednym z miejsc pracy Parlamentu Europejskiego.
4. Posiedzenia komisji, a w odpowiednim przypadku posiedzenia grup roboczych i przesłuchania, odbywają się w językach roboczych, z zastrzeżeniem możliwości określonych w niniejszym Regulaminie.
5. Teksty przyjęte przez Zgromadzenie Parlamentarne Euronest ogłaszane są we wszystkich językach urzędowych Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, a przez parlamenty krajów partnerskich Europy Wschodniej – w ich językach urzędowych w formie, którą każde z państw uznaje za stosowną.

Artykuł 13

Jawność obrad

Posiedzenia plenarne Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest są jawne, chyba że Zgromadzenie zdecyduje inaczej.

Artykuł 14

Prawo do zabierania głosu

1. Posłowie do Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest mogą zabierać głos, gdy przewodniczący posiedzenia udzieli im głosu.
2. Przedstawiciele szczytu Partnerstwa Wschodniego, Rady Ministrów, Komisji Europejskiej, konferencji ministerialnych, a także obserwatorzy mogą zabierać głos po uzyskaniu upoważnienia wydanego przez przewodniczącego.
3. Jeżeli mówca odbiega od tematu, przewodniczący posiedzenia przywołuje go do porządku. Jeżeli mówca nadal odbiega od tematu, przewodniczący posiedzenia może odebrać mu głos na tak długo, jak uzna to za stosowne.

Artykuł 15

Wystąpienia w sprawie przestrzegania Regulaminu

1. Każdy z posłów może wystąpić z wnioskiem w sprawie przestrzegania Regulaminu lub wnioskiem proceduralnym, mając wówczas prawo do zabrania głosu w pierwszej kolejności, przy czym czas wypowiedzi ograniczony jest do dwóch minut.

2. W celu wystąpienia przeciwko wnioskowi proceduralnemu przewodniczący może udzielić głosu jednemu posłowi na jego wniosek, przy czym czas wypowiedzi ograniczony jest do dwóch minut.
3. Nie udziela się głosu żadnemu innemu mówcy.
4. Przewodniczący posiedzenia informuje o swojej decyzji w sprawie wystąpień w sprawie przestrzegania Regulaminu. W razie konieczności zasięga opinii Prezydium.

Artykuł 16

Prawo do głosowania i zasady głosowania

1. Każdy poseł mający prawo do głosowania dysponuje jednym osobistym i niezbywalnym głosem.
2. Głosowanie w Zgromadzeniu Parlamentarnym Euronest odbywa się elektronicznie. Jeżeli głosowanie elektroniczne nie jest możliwe, Zgromadzenie Parlamentarne Euronest głosuje przez podniesienie ręki. Jeżeli wyniki głosowania przez podniesienie ręki budzą wątpliwości, w Zgromadzeniu przeprowadza się głosowanie przy użyciu kolorowych kart.
3. Liczenie głosów przeprowadza Komisja ds. Przeliczania Głosów złożona z dwóch równych części, których członkami są przedstawiciele sekretariatów dwóch składowych Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest. Komisja ds. Przeliczania Głosów powoływana jest przez Prezydium przed rozpoczęciem każdej sesji i przekazuje wyniki głosowań bezpośrednio do współprzewodniczących.
4. Na pisemny wniosek co najmniej 15 posłów do Zgromadzenia złożony nie później niż o godz. 18.00 dnia poprzedzającego głosowanie Zgromadzenie Parlamentarne Euronest może zdecydować o przeprowadzeniu głosowania tajnego.
5. Zgromadzenie Parlamentarne Euronest podejmuje decyzje zwykłą większością głosów posłów uczestniczących w głosowaniu. Jeżeli przed rozpoczęciem głosowania co najmniej jedna dziesiąta posłów należących do co najmniej dwóch grup politycznych Parlamentu Europejskiego lub do co najmniej dwóch delegacji ze składowej Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest z ramienia Partnerstwa Wschodniego zgłosi wniosek o odrębne głosowanie w składowych Zgromadzenia Parlamentarnego, przedstawiciele składowych Zgromadzenia Parlamentarnego z ramienia Partnerstwa Wschodniego i z ramienia Parlamentu Europejskiego głosują odrębnie, choć jednocześnie ⁽¹⁾. Dany tekst uważa się za przyjęty, jeżeli opowiedziano się za nim większością dwóch trzecich głosów oddanych odrębnie w każdej z dwóch składowych.
6. Jeżeli poddawany pod głosowanie tekst zawiera więcej niż jedno postanowienie lub odnosi się do kilku kwestii albo jeżeli może on być podzielony na części mające odrębne znaczenie lub wartość normatywną, grupa polityczna lub co najmniej 5 posłów do Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest może wnioskować o przeprowadzenie głosowania podzielonego. Wniosek należy przedstawić współprzewodniczącym na piśmie do godz. 18.00 dnia poprzedzającego głosowanie, chyba że współprzewodniczący wyznaczą inny termin.

Artykuł 17

Rezolucje i zalecenia Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest

1. Zgromadzenie Parlamentarne Euronest może przyjmować rezolucje i zalecenia w sprawach związanych z poszczególnymi dziedzinami Partnerstwa skierowane do uczestników szczytu Partnerstwa Wschodniego oraz instytucji, organów, grup i konferencji ministerialnych poświęconych umacnianiu Partnerstwa Wschodniego lub instytucji Unii Europejskiej i krajów partnerskich Europy Wschodniej.
2. Zgromadzenie Parlamentarne Euronest wypowiada się w sprawie projektów rezolucji włączonych do sprawozdań prezentowanych przez komisje stałe.
3. W razie potrzeby Zgromadzenie Parlamentarne Euronest wypowiada się również w sprawie projektów rezolucji dotyczących spraw pilnych.

⁽¹⁾ Zgodnie z wnioskiem grupy roboczej ZP Euronest ds. regulaminu zatwierdzonym przez Prezydium ZP w dniu 17 marca 2015 r. aby umożliwić korzystanie z urządzeń elektronicznych, składowe powinny głosować kolejno, przy czym nie ogłasza się wyniku do czasu, gdy zagłosują obie składowe.

4. W odpowiednim przypadku przewodniczący posiedzenia zwraca się do autorów projektów rezolucji dotyczących podobnych spraw pilnych o przygotowanie wspólnego projektu. Po debacie Zgromadzenie Parlamentarne Euronest przeprowadza najpierw głosowanie nad każdym z przedmiotowych projektów oraz nad odpowiednimi poprawkami. Po przedstawieniu wspólnej rezolucji tracą ważność wszystkie pozostałe projekty rezolucji dotyczące tej samej sprawy i opracowane przez tych samych autorów. Natomiast przyjęcie wspólnej rezolucji sprawia, że tracą ważność wszystkie pozostałe teksty dotyczące tej samej sprawy. W przypadku gdy nie zostanie przyjęta żadna wspólna rezolucja, podlegają głosowaniu pozostałe projekty rezolucji w kolejności, w jakiej są przedstawiane.

Artykuł 18

Przesłania do uczestników szczytu Partnerstwa Wschodniego

Prezydium Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest przedstawia przesłanie adresowane do uczestników szczytu i, jeśli to właściwe, do spotkania ministrów Partnerstwa Wschodniego, przygotowanego na podstawie rezolucji i zaleceń przyjętych przez Zgromadzenie Parlamentarne Euronest. Przesłanie jest przekazywane do właściwych instytucji wspólnie przez współprzewodniczących.

Artykuł 19

Deklaracje

Prezydium może wspólnie i w trybie pilnym wydawać oświadczenia dotyczące wszelkich spraw związanych z Partnerstwem Wschodnim, jak również w przypadku wszelkich klęsk żywiołowych, zaistniałych kryzysów lub konfliktów, gdy za stosowne lub konieczne uważa się wezwanie wszystkich stron na szczeblu instytucjonalnym do zaprzestania aktów przemocy lub rozpoczęcia negocjacji politycznych lub w celu wyrażenia solidarności z poszkodowanymi osobami i krajami. Oświadczenia powinny opierać się na rezolucjach i zaleceniach przyjętych przez Zgromadzenie Parlamentarne Euronest, jak również powinny być jak najszybciej przekazywane do wiadomości wszystkim posłom do Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest. Oświadczenia podawane są do publicznej wiadomości przez współprzewodniczących.

Artykuł 20

Poprawki

1. Poprawki do aktów omawianych na posiedzeniu plenarnym może przedłożyć grupa składająca się co najmniej z pięciu posłów do Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest lub grupa polityczna zgodnie z art. 2.3. Poprawki powinny odnosić się do aktu, który mają zmienić, i powinny być złożone na piśmie. W oparciu o powyższe kryteria Prezydium może postanowić o niedopuszczalności poprawki.

2. Termin składania poprawek ogłasza się na początku posiedzenia plenarnego.

3. Podczas głosowania poprawki mają pierwszeństwo przed aktem, do którego się odnoszą.

4. Jeżeli co najmniej dwie poprawki odnoszą się do tej samej części aktu, w pierwszej kolejności pod głosowanie poddaje się poprawkę, która swoją treścią bardziej odbiega od treści oryginału. Poprawki ustne można uwzględnić tylko wtedy, gdy dotyczą korekty błędów merytorycznych lub językowych. Pozostałe poprawki ustne nie będą uwzględniane.

5. Zgromadzenie nie rozpatruje żadnych poprawek (w tym poprawek ustnych), wobec których zgłoszono sprzeciw ze względu na kluczowe interesy.

Artykuł 21

Pytania wymagające odpowiedzi pisemnej

1. Każdy poseł do Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest może kierować do organów ministerialnych Partnerstwa Wschodniego, do urzędującego przewodnictwa szczytu, do Rady Unii Europejskiej lub Komisji Europejskiej pytania wymagające odpowiedzi pisemnej.

2. Pytania muszą odnosić się do Partnerstwa Wschodniego, a zwłaszcza jego czterech platform tematycznych. Przedmiotowe pytania należy kierować na piśmie do Prezydium, które po uznaniu ich za dopuszczalne przekazuje je odpowiednio właściwym organom, wyraźnie formułując prośbę o odpowiedź pisemną w terminie dwóch miesięcy od daty przekazania pytania.

Artykuł 22

Pytania wymagające odpowiedzi ustnej

1. Każda sesja obejmuje turę pytań do organów ministerialnych właściwych dla Partnerstwa Wschodniego, do urzędującego przewodnictwa szczytu, do Rady Unii Europejskiej i Komisji Europejskiej, w czasie ustalonym przez Prezydium, w sposób gwarantujący obecność jak najwyższych rangą przedstawicieli wymienionych organów.
2. Każdy poseł do Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest może zadać tylko jedno pytanie wymagające odpowiedzi ustnej. Pytania muszą odnosić się do Partnerstwa Wschodniego, a zwłaszcza jego czterech platform tematycznych. W przypadku pytań podpisanych przez więcej niż jednego posła tylko jednemu z nich udziela się głosu w celu zadania pytania ustnie. Pytania liczą nie więcej niż 100 słów, kierowane są na piśmie do Prezydium w ustalonym przez nie terminie. Prezydium stanowi o dopuszczalności pytań. Za niedopuszczalne Prezydium uznaje w szczególności pytania związane ze sprawami, których omówienie przewiduje już porządek obrad. Pytania uznane za dopuszczalne przekazywane są odpowiednim organom. Współprzewodniczący decydują o kolejności zadawania pytań ustnych i informują o niej autorów pytań.
3. W czasie jednej sesji Zgromadzenie Parlamentarne Euronest poświęca nie więcej niż dwie godziny na omawianie pytań wymagających odpowiedzi ustnej. Na pytania, na które z braku czasu nie można było uzyskać odpowiedzi, odpowiedź zostanie sporządzona na piśmie, chyba że ich autorzy je wycofają. Na pytanie ustne można udzielić odpowiedzi tylko w obecności autora.
4. Organy ministerialne właściwe dla Partnerstwa Wschodniego, urzędujące przewodnictwo szczytu, Rada Unii Europejskiej i Komisja Europejska proszone są o udzielanie zwięzłych odpowiedzi. Na wniosek co najmniej 20 posłów do Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest po odpowiedzi może nastąpić debata. Czas trwania debaty ustala przewodniczący posiedzenia.

Artykuł 23

Wydawanie opinii przez Zgromadzenie Parlamentarne Euronest

Na wniosek uczestników szczytu Partnerstwa Wschodniego, konferencji ministerialnych, Komisji Europejskiej lub innych instytucji UE lub państw Partnerstwa Wschodniego Zgromadzenie Parlamentarne Euronest może, na zalecenie Prezydium, sporządzać opinie i wnioski o przyjęcie konkretnych środków związane z poszczególnymi obszarami działalności Partnerstwa Wschodniego. W takich przypadkach wniosek przekazuje się Prezydium, które może przedłożyć go Zgromadzeniu Parlamentarnemu Euronest wraz z zaleceniem.

Artykuł 24

Protokół obrad

Wersje robocze protokołów posiedzeń plenarnych oraz posiedzeń Prezydium, komisji stałych i grup roboczych łącznie z listami obecności i tekstami podjętych decyzji przygotowuje i przechowuje sekretariat delegacji organizującej sesje i posiedzenia. Po zakończeniu posiedzeń pozostałe delegacje otrzymują kopie roboczych wersji tych protokołów.

Artykuł 25

Stałe komisje parlamentarne

1. W celu pogłębiania konkretnych aspektów Partnerstwa Wschodniego Zgromadzenie Parlamentarne Euronest tworzy następujące cztery stałe komisje:

- Komisja Spraw Politycznych, Praw Człowieka i Demokracji,
- Komisja ds. Integracji Gospodarczej, Zbliżania Przepisów i Konwergencji z Polityką UE,
- Komisja ds. Bezpieczeństwa Energetycznego,
- Komisja Spraw Społecznych, Edukacji, Kultury i Społeczeństwa Obywatelskiego.

2. Podobnie jak w przypadku ogólnego funkcjonowania Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest, stałe komisje parlamentarne składają się z posłów Zgromadzenia, zgodnie z art. 2, i funkcjonują w sposób ściśle parytetowy. Kompetencje, zakres odpowiedzialności, skład i procedury obowiązujące w komisjach stałych określono w załączniku I.

3. Stałe komisje parlamentarne posiadają Regulamin zatwierdzony przez Zgromadzenie Parlamentarne Euronest na wniosek Prezydium.

Artykuł 26

Komisje tymczasowe i monitorujące

Na wniosek Prezydium lub posłów do Zgromadzenia, w tym co najmniej jednej trzeciej składowej Partnerstwa Wschodniego i jednej trzeciej składowej Parlamentu Europejskiego, Zgromadzenie Parlamentarne Euronest może w dowolnym czasie utworzyć komisje tymczasowe i monitorujące, określając w decyzji o utworzeniu ich zadania, skład i kadencję. Równocześnie mogą działać tylko dwie komisje tego rodzaju. Komisje monitorujące powinny zakończyć prace w terminie jednego roku, w szczególnych przypadkach termin ten może zostać wydłużony o kolejne 6 miesięcy.

Artykuł 27

Grupy robocze i przesłuchania

1. Prezydium może, z uwzględnieniem dostępnych środków budżetowych, powoływać grupy robocze poświęcone konkretnemu aspektowi Partnerstwa Wschodniego lub kierować misje informacyjne do krajów partnerskich Europy Wschodniej lub państw Unii Europejskiej, lub organizacji międzynarodowych. W obu przypadkach Prezydium decyduje o organizacji, kompetencjach i składzie grup roboczych. Grupom tym można powierzyć zadanie opracowania sprawozdań i projektów rezolucji lub zaleceń skierowanych do Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest. Powołane grupy robocze prowadzą działalność, dopóki Zgromadzenie Parlamentarne Euronest nie postanowi inaczej. W skład grupy roboczej wchodzi 10 posłów (po pięciu z każdej składowej).

2. Każdego członka grup roboczych, który nie może uczestniczyć w posiedzeniu, może zastąpić inny poseł do Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest należący do tej samej grupy politycznej w Parlamencie Europejskim lub do delegacji tego samego kraju partnerskiego Europy Wschodniej. Przed posiedzeniem należy pisemnie poinformować współprzewodniczących danej grupy roboczej o zastępstwie.

3. W celu osiągnięcia lepszego zrozumienia pomiędzy mieszkańcami Unii Europejskiej i krajów partnerskich Europy Wschodniej oraz większego wyczerpania opinii publicznej na kwestie związane z Partnerstwem Wschodnim Zgromadzenie Parlamentarne EURONEST może organizować regularne przesłuchania. Za organizację takich spotkań odpowiedzialne jest Prezydium; można na nie zapraszać osoby mogące poinformować Zgromadzenie Parlamentarne Euronest o realiach politycznych, gospodarczych, społecznych i kulturalnych będących przedmiotem jego zainteresowania.

Artykuł 28

Stosunki z komisjami współpracy parlamentarnej i delegacjami

1. Zgromadzenie Parlamentarne Euronest zaprasza do udziału w swoich pracach komisje współpracy parlamentarnej i delegacje utworzone w oparciu o obowiązujące porozumienia oraz wszelkie inne utworzone w okresie późniejszym.
2. Zaproszenie to może obejmować w szczególności posiedzenie istniejących komisji współpracy parlamentarnej i delegacji w czasie sesji Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest.

Artykuł 29

Finansowanie kosztów organizacji, udziału, tłumaczenia ustnego i pisemnego

1. Bez uszczerbku dla art. 12 ust. 1 Parlament organizujący daną sesję Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest, posiedzenie Prezydium lub posiedzenie jednej z jego komisji lub grup roboczych zapewni warunki materialne niezbędne do zorganizowania tejże sesji lub posiedzenia.
2. Na wniosek Prezydium Zgromadzenie Parlamentarne EURONEST może zalecić wkład finansowy innych parlamentów w celu pokrycia kosztów organizacji sesji Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest lub posiedzenia komisji lub grupy roboczej.
3. Koszty podróży, pobytu i transportu lokalnego poszczególnych uczestników pokrywają ich instytucje macierzyste.
4. Koszty organizacji pokrywa parlament organizujący sesję Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest, posiedzenie Prezydium lub posiedzenie jednej z komisji lub grup roboczych, z uwzględnieniem poniższych zastrzeżeń.

5. Jeżeli sesja Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest, posiedzenie Prezydium lub posiedzenie komisji bądź grupy roboczej odbywa się w miejscach pracy Parlamentu Europejskiego, Parlament, bez uszczerbku dla art. 12 ust. 1 i z racji swojej różnorodności językowej, zapewnia tłumaczenie ustne na języki urzędowe Unii Europejskiej, odpowiednio do potrzeb każdego posiedzenia i zgodnie z postanowieniami Kodeksu postępowania w kwestii wielojęzyczności w Parlamencie Europejskim.

6. Jeżeli sesja Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest, posiedzenie Prezydium lub posiedzenie komisji bądź grupy roboczej odbywa się poza miejscami pracy Parlamentu Europejskiego, Parlament, bez uszczerbku dla art. 12 ust. 1 i z racji swojej różnorodności językowej, zapewnia tłumaczenie ustne wyłącznie na języki robocze Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest oraz na języki urzędowe Unii Europejskiej, których będą używać posłowie do Parlamentu Europejskiego, zgodnie z postanowieniami Kodeksu postępowania w kwestii wielojęzyczności w Parlamencie Europejskim.

7. Parlament Europejski zapewnia tłumaczenie pisemne zatwierdzonych przez Zgromadzenie Parlamentarne Euronest dokumentów urzędowych na języki urzędowe Unii Europejskiej. Jeżeli parlamenty krajów partnerskich Europy Wschodniej wyrażą zgodę, a także z racji swojej różnorodności językowej, Parlament jest również odpowiedzialny za tłumaczenie na języki robocze Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest dokumentów powstałych podczas przygotowań do posiedzeń lub w trakcie posiedzeń Zgromadzenia i jego organów. Za tłumaczenie pisemne dokumentów urzędowych przyjętych przez Zgromadzenie Parlamentarne Euronest na języki urzędowe poszczególnych krajów partnerskich Europy Wschodniej odpowiedzialne są parlamenty tych krajów.

Artykuł 30

Sekretariat

1. W przygotowywaniu prac Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest i zapewnianiu ich sprawnego przebiegu uczestniczy sekretariat, w skład którego wchodzi urzędnicy pochodzący z każdej z dwóch składowych Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest.

Sekretariat wspiera również Prezydium, komisje i grupy robocze podczas posiedzeń plenarnych. W celu zagwarantowania profesjonalnego i bezstronnego wsparcia dla Zgromadzenia obie składowe będą wspierać ściśle współpracę i tworzenie potencjału, a także wzajemną wymianę doświadczenia zawodowego pomiędzy różnymi składowymi Sekretariatu.

2. Wynagrodzenie i inne wydatki na pracowników sekretariatu pokrywają ich parlamenty macierzyste.

3. Parlament organizujący sesję Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest lub posiedzenie komisji udziela pomocy w organizacji danej sesji lub danego posiedzenia.

Artykuł 31

Wykładnia Regulaminu

Kwestie dotyczące wykładni Regulaminu rozstrzygają współprzewodniczący posiedzenia lub, na ich wniosek, Prezydium.

Artykuł 32

Zmiana Regulaminu

1. Wszelkie zmiany w Regulaminie przyjmuje Zgromadzenie Parlamentarne Euronest na podstawie propozycji Prezydium.

2. Zaproponowane zmiany zatwierdza się większością dwóch trzecich głosów obecnych posłów. Jeżeli przed rozpoczęciem głosowania co najmniej jedna dziesiąta posłów należących do co najmniej dwóch grup politycznych Parlamentu Europejskiego lub do co najmniej dwóch delegacji ze składowej Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest z ramienia Partnerstwa Wschodniego zgłosi wniosek o odrębne głosowanie w składowych Zgromadzenia Parlamentarnego, przedstawiciele składowych Zgromadzenia Parlamentarnego z ramienia Partnerstwa Wschodniego i z ramienia Parlamentu Europejskiego głosują odrębnie. Dany tekst uważa się za przyjęty, jeżeli opowiedziano się za nim większością dwóch trzecich głosów oddanych odrębnie w każdej z dwóch składowych.

3. O ile podczas głosowania nie postanowiono inaczej, zmiany w niniejszym Regulaminie wchodzi w życie pierwszego dnia pierwszej sesji następującej po ich przyjęciu.

ZAŁĄCZNIK I

KOMPETENCJE, ZAKRES ODPOWIEDZIALNOŚCI, SKŁAD I PROCEDURY OBOWIĄZUJĄCE W KOMISJACH STAŁYCH**Artykuł 1**

Utworzone zostają cztery stałe komisje parlamentarne o następujących kompetencjach i zakresie odpowiedzialności:

- Komisja Spraw Politycznych, Praw Człowieka i Demokracji,
- Komisja Integracji Gospodarczej, Zbliżania Przepisów i Konwergencji z Polityką UE,
- Komisja ds. Bezpieczeństwa Energetycznego,
- Komisja Spraw Społecznych, Edukacji, Kultury i Społeczeństwa Obywatelskiego.

I. Komisja Spraw Politycznych, Praw Człowieka i Demokracji

Komisja ta jest właściwa w następujących sprawach:

1. rozwój stabilnych demokratycznych instytucji, kwestie związane z zarządzaniem oraz rola, jaką pełnią partie polityczne;
2. propagowanie dialogu politycznego, środki w zakresie budowania wielostronnego zaufania oraz wkład w pokojowe rozwiązywanie konfliktów;
3. stosunki z innymi organizacjami krajowymi i międzynarodowymi oraz zgromadzeniami parlamentarnymi w kwestiach należących do zakresu jej kompetencji;
4. pokój, bezpieczeństwo, stabilność;
5. standardy wyborcze, uregulowania dotyczące mediów i zwalczanie korupcji.

II. Komisja ds. Integracji Gospodarczej i Konwergencji z Polityką UE

Komisja ta jest właściwa w następujących sprawach:

1. kontrola stosunków gospodarczych, finansowych i handlowych między UE i krajami partnerskimi Europy Wschodniej a krajami trzecimi i organizacjami regionalnymi;
2. stosunki z odpowiednimi organizacjami międzynarodowymi (przede wszystkim ze Światową Organizacją Handlu) i z organizacjami wspierającymi integrację gospodarczą i handlową na skalę regionalną;
3. środki związane z harmonizacją lub normalizacją techniczną w sektorach objętych przepisami prawa międzynarodowego;
4. sprawy dotyczące finansowania partnerstwa, w tym monitorowanie wykorzystania funduszy utworzonych przez Europejski Bank Inwestycyjny oraz innych środków i mechanizmów tego rodzaju;
5. rozwój społeczny, a także rozwój infrastruktury i usługi społeczne, w tym sprawy dotyczące zdrowia;
6. migracja i programy wymian;
7. zrównoważony rozwój, zasoby naturalne, ocieplenie klimatu i polityka energetyczna;
8. zarządzanie środowiskiem, inwestycje w kontekście regionalnym, zmiany klimatyczne;
9. ułatwianie połączenia wzajemnych sieci transportowych i telekomunikacyjnych;
10. harmonizacja otoczenia regulacyjnego;
11. współpraca transgraniczna.

III. Komisja ds. Bezpieczeństwa Energetycznego

Komisja ta jest właściwa w następujących sprawach:

1. monitorowanie opracowywania i wdrażania mechanizmów wzajemnego wsparcia i bezpieczeństwa energetycznego;
2. wspieranie intensyfikacji kontaktów w zakresie bezpieczeństwa energetycznego oraz podwyższenie poziomu gotowości na wypadek kryzysu energetycznego;
3. wspieranie prac panelu bezpieczeństwa energetycznego;
4. monitorowanie harmonizacji polityki energetycznej i ustawodawstwa w tym zakresie krajów partnerskich oraz dywersyfikacji tras dostawczych i tranzytowych;
5. wspieranie utworzenia powiązanego i zróżnicowanego rynku energii.

IV. Komisja Spraw Społecznych, Edukacji, Kultury i Społeczeństwa Obywatelskiego

Komisja ta jest właściwa w następujących sprawach:

1. wspieranie współpracy w dziedzinie kultury i edukacji oraz stosunków z właściwymi organizacjami i instytucjami międzynarodowymi;
2. sprawy dotyczące młodzieży i równości płci;
3. monitorowanie rozwoju społeczeństwa informacyjnego oraz roli mediów;
4. wspieranie współpracy w obszarze edukacji, nauki języków, młodzieży i badań;
5. stosunki z Forum Społeczeństwa Obywatelskiego i organizacjami pozarządowymi z UE i krajów partnerskich Europy Wschodniej;
6. wspieranie współpracy kulturalnej oraz dialogu międzykulturowego.

Artykuł 2

1. Każda z komisji stałych liczy nie więcej niż 30 członków, składa się w miarę możliwości z jednakowej liczby posłów z każdej z dwóch składowych i odzwierciedla skład Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest. Liczebność i skład komisji ustala Zgromadzenie Parlamentarne Euronest na wniosek Prezydium.
2. Każdy poseł do Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest ma prawo być członkiem jednej z komisji stałych. W wyjątkowych przypadkach poseł może należeć do dwóch komisji stałych.
3. Członkowie wyznaczani są w trybie ustanowionym przez poszczególne parlamenty w sposób odzwierciedlający w miarę możliwości rozkład grup politycznych i delegacji reprezentowanych w składowej z ramienia Parlamentu Europejskiego i z ramienia Partnerstwa Wschodniego.

Artykuł 3

1. Każda z komisji wybiera ze swojego grona Prezydium złożone z dwóch równych rangą współprzewodniczących (po jednym z każdej z dwóch składowych Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest) i czterech współwiceprzewodniczących (po dwóch z każdej z dwóch składowych Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest), a tryb wyboru i długość kadencji ustala każda z dwóch składowych.
2. Współprzewodniczący uzgadniają wspólnie kolejność przewodniczenia posiedzeniom komisji.
3. Komisje mogą wyznaczać sprawozdawców do zbadania konkretnych kwestii leżących w kompetencjach danych komisji i opracowania sprawozdań przedstawianych Zgromadzeniu Parlamentarnemu Euronest po uzyskaniu zgody Prezydium zgodnie z Regulaminem.
4. Komisje stałe mogą rozpatrywać inne punkty porządku obrad bez sporządzania sprawozdania, informując pisemnie Prezydium, że rozpatrzyły wspomniane punkty.
5. Komisje zdają Zgromadzeniu Parlamentarnemu Euronest sprawę ze swojej działalności.

Artykuł 4

1. Posiedzenia komisji są zwoływane przez ich współprzewodniczących najwyżej dwa razy w roku, przy czym jedno posiedzenie musi odbyć się w czasie sesji Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest.
 2. Każdy poseł może przedstawić poprawki do rozpatrzenia w komisji.
 3. W kwestii postępowania do posiedzeń komisji stosuje się odpowiednio Regulamin Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest. Osiągnięcie kworum w komisji wymaga zatem obecności co najmniej jednej trzeciej członków z każdej z dwóch składowych.
 4. Wszystkie posiedzenia są jawne, chyba że dana komisja zdecyduje inaczej.
-

ZAŁĄCZNIK II

OBJĘTOŚĆ TEKSTÓW

Do tekstów przedstawianych do tłumaczenia i powielania stosuje się następujące maksymalne ograniczenia objętości:

- uzasadnienia, wstępne dokumenty robocze oraz protokoły posiedzeń grup roboczych i misji informacyjnych: 6 stron,
- projekty rezolucji zawarte w sprawozdaniach i sporządzane w trybie pilnym: 4 strony, z uwzględnieniem punktów preambuły, ale z wyłączeniem odniesień.

Za stronę obliczeniową przyjmuje się 1 500 znaków bez spacji.

Zmiany w niniejszym załączniku mogą być wprowadzane przez Prezydium.

REGULAMIN

komisji stałych Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest przyjęty przez ZP Euronest w dniu 3 maja 2011 r. oraz zmieniony w dniu 29 maja 2013 r. w Brukseli i w dniu 18 marca 2015 r. w Erywaniu

(2015/C 315/08)

Zgodnie z art. 25 ust. 3 regulaminu Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest i uwzględniając wniosek prezydium, Zgromadzenie Parlamentarne Euronest przyjmuje niniejszym regulamin komisji stałych.

Artykuł 1**Zakres zastosowania**

1. Regulamin komisji stałych określa wspólne mechanizmy działania wszystkich czterech komisji stałych Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest (dalej zwanych komisjami); są to:

- Komisja Spraw Politycznych, Praw Człowieka i Demokracji,
- Komisja ds. Integracji Gospodarczej, Zbliżania Przepisów i Konwergencji z Polityką UE,
- Komisja ds. Bezpieczeństwa Energetycznego,
- Komisja Spraw Społecznych, Edukacji, Kultury i Społeczeństwa Obywatelskiego.

2. Do posiedzeń komisji zastosowanie ma *mutatis mutandis* regulamin Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest, bez uszczerbku dla regulaminu komisji stałych.

Artykuł 2**Skład**

1. W skład komisji wchodzi maksymalnie 30 członków, w tym:

- 15 posłów do Parlamentu Europejskiego,
- 15 posłów z reprezentowanych parlamentów krajów partnerskich Europy Wschodniej ⁽¹⁾.

Skład komisji stanowi odzwierciedlenie składu Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest.

2. Każdy poseł do Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest ma prawo być członkiem jednej z komisji stałych. W wyjątkowych przypadkach poseł może należeć do dwóch komisji stałych.

3. Członkowie wyznaczani są w trybie ustanowionym przez poszczególne parlamenty w sposób odzwierciedlający w miarę możliwości rozkład grup politycznych i delegacji reprezentowanych w składowej z ramienia Parlamentu Europejskiego i z ramienia Partnerstwa Wschodniego.

4. Liczebność i skład komisji ustala Zgromadzenie Parlamentarne Euronest na wniosek Prezydium.

Artykuł 3**Przewodnictwo i prezydium**

1. Każda z komisji wybiera ze swojego grona prezydium złożone z dwóch równych rangą współprzewodniczących (po jednym z każdej składowej) i czterech wiceprzewodniczących (po dwóch z każdej składowej), a tryb wyboru i długość kadencji ustala odrębnie każda ze składowych.

2. Współprzewodniczący uzgadniają wspólnie kolejność przewodniczenia posiedzeniom komisji.

⁽¹⁾ Po przystąpieniu do Partnerstwa Wschodniego kolejnego państwa (Białorusi) miejsca zostaną ponownie rozdzielone między kraje Partnerstwa Wschodniego.

Artykuł 4

Zastępcy

1. Każdy członek, który nie ma możliwości wzięcia udziału w posiedzeniu komisji, może zostać zastąpiony przez członka należącego do tej samej składowej, pod warunkiem dokonania uzgodnień między danymi dwoma członkami. O wszelkich zastępstwach należy poinformować przewodniczącego przed rozpoczęciem posiedzenia.
2. W ramach komisji zastępca posiada takie same prawa i podlega takim samym obowiązkom jak członek.

Artykuł 5

Posiedzenia

1. Posiedzenia komisji są zwoływane przez ich współprzewodniczących najwyżej dwa razy w roku, przy czym jedno posiedzenie musi odbyć się w czasie sesji Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest.
2. Na wniosek prezydium komisji współprzewodniczący sporządzają i przekazują projekt porządku dziennego każdego posiedzenia komisji.
3. Posiedzenia komisji są prowadzone w językach roboczych Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest. Wszystkie posiedzenia są jawne, chyba że dana komisja zdecyduje inaczej.
4. Przewodniczący kieruje przebiegiem obrad, zapewnia przestrzeganie regulaminu, utrzymuje porządek, udziela głosu, ogłasza zakończenie dyskusji, poddaje sprawy pod głosowanie i informuje o wynikach głosowania.
5. Członkowie mogą zabierać głos wyłącznie, jeżeli udzieli go przewodniczący. Osobie zabierającej głos nie można przerywać, z wyjątkiem wniosków w sprawie przestrzegania regulaminu. Jeżeli osoba zabierająca głos odbiega od tematu, przewodniczący przywołuje ją do porządku, a za drugim razem może jej zakazać zabierania głosu do końca debaty na ten sam temat.
6. Przewodniczący przywołuje do porządku każdego członka komisji, który powoduje zakłócenie przebiegu obrad. W razie ponownego przewinienia przewodniczący może wyprosić jego sprawcę z sali na czas pozostałej części posiedzenia.
7. Dwie komisje lub ich większa liczba mogą, za zgodą swoich prezydiów, prowadzić wspólne posiedzenia dotyczące spraw będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

Artykuł 6

Sprawozdania i kwestie pilne

1. Komisje mogą wyznaczać sprawozdawców do zbadania konkretnych kwestii leżących w ich kompetencjach i do przygotowania sprawozdań przedstawianych Zgromadzeniu Parlamentarnemu Euronest po uzyskaniu zgody prezydium. Liczba takich sprawozdań ogranicza się co do zasady do jednego sprawozdania jednej komisji na jednym posiedzeniu plenarnym. Prezydium na wniosek współprzewodniczących komisji może podjąć decyzję o liczbie sprawozdań poddanych pod głosowanie na każdej sesji w zależności od postępu prac nad ich przygotowaniem.
2. W drodze wyjątku komisja może przedkładać Zgromadzeniu Parlamentarnemu Euronest sprawy pilne. Liczba spraw pilnych jest ograniczona zgodnie z art. 9 ust. 2 lit. b) regulaminu Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest.
3. Ponadto komisje mogą rozpatrywać inne punkty porządku obrad bez sporządzania sprawozdania i mogą poinformować pisemnie prezydium Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest, że rozpatrzyły dane punkty.
4. Komisje zdają Zgromadzeniu Parlamentarnemu Euronest sprawę ze swojej działalności.

Artykuł 7

Kworum i głosowanie

1. Kworum komisji jest osiągnięte, gdy obecna jest co najmniej jedna trzecia członków każdej składowej.
2. Wszystkie głosowania są ważne niezależnie od liczby głosujących. Każdy członek komisji może jednak wnieść o stwierdzenie kworum przed przystąpieniem do głosowania. Jeżeli po takim wniosku okaże się, że kworum nie zostało osiągnięte, głosowanie jest odraczane.

3. Komisja podejmuje decyzje większością dwóch trzecich głosów członków biorących udział w głosowaniu. Każdy poseł może przedstawić poprawki do rozpatrzenia w komisji. Głosowanie w komisji odbywa się poprzez podniesienie ręki, przy czym każdy członek dysponuje jednym, własnym i nieprzekazywalnym głosem.
4. Liczenie głosów przeprowadza komisja skrutacyjna złożona po połowie z członków będących przedstawicielami sekretariatów obu składowych Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest. Komisja skrutacyjna jest wyznaczana przez prezydium (lub przez współprzewodniczących komisji) przed rozpoczęciem danego posiedzenia i przekazuje wynik liczenia głosów bezpośrednio współprzewodniczącym.
5. Każdy członek może złożyć poprawki do rozpatrzenia przez komisję w terminie ogłoszonym przez współprzewodniczących. Poprawki powinny odnosić się do aktu, który mają zmienić, i powinny być złożone na piśmie. Poprawki ustne można przyjąć tylko wtedy, gdy ich celem jest korekta błędów merytorycznych lub językowych. Inne poprawki ustne nie powinny być uwzględniane.
6. Jeżeli przed rozpoczęciem głosowania co najmniej trzech członków danej komisji – należących do co najmniej dwóch grup politycznych Parlamentu Europejskiego lub do co najmniej dwóch delegacji ze składowej Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest z ramienia Partnerstwa Wschodniego – zgłosi wniosek o odrębne głosowanie w składowych Zgromadzenia Parlamentarnego, przedstawiciele składowych Zgromadzenia Parlamentarnego z ramienia Partnerstwa Wschodniego i z ramienia Parlamentu Europejskiego głosują odrębnie, choć jednocześnie. Dany tekst zostaje przyjęty, jeżeli opowiedziano się za nim większością dwóch trzecich głosów oddanych odrębnie w każdej z dwóch składowych.
7. Jeżeli poddawany pod głosowanie tekst zawiera więcej niż jedno postanowienie lub odnosi się do kilku kwestii albo jeżeli może on być podzielony na części mające odrębne znaczenie lub wartość normatywną, grupa polityczna lub co najmniej jeden poseł do Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest może wnioskować o przeprowadzenie głosowania podzielonego. Wniosek należy przedstawić współprzewodniczącym na piśmie do godz. 18.00 dnia poprzedzającego głosowanie, chyba że współprzewodniczący wyznaczą inny termin; zostanie on rozpatrzony i, co do zasady, zaakceptowany.

Artykuł 8

Inne ustalenia

1. Parlament goszczący posiedzenie komisji odpowiada za ustalenia praktyczne, wsparcie i koszty związane z organizacją tego posiedzenia.
2. Zgromadzenie Parlamentarne Euronest może jednak, na wniosek prezydium, zalecić wkład finansowy innych parlamentów w celu pokrycia kosztów organizacji posiedzenia komisji.

Artykuł 9

Wykładnia przepisów

Współprzewodniczący lub, na ich wniosek, prezydium komisji mają prawo do orzekania we wszystkich kwestiach związanych z wykładnią regulaminu komisji stałych.

Artykuł 10

Zmiana regulaminu komisji stałych

1. Wszelkie zmiany regulaminu komisji stałych przyjmuje Zgromadzenie Parlamentarne Euronest na podstawie wniosków prezydium.
 2. Komisja przyjmuje zmiany większością dwóch trzecich głosów członków biorących udział w głosowaniu. Jeżeli przed rozpoczęciem głosowania co najmniej jedna dziesiąta posłów należących do co najmniej dwóch grup politycznych Parlamentu Europejskiego lub do co najmniej dwóch delegacji ze składowej Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest z ramienia Partnerstwa Wschodniego zgłosi wniosek o odrębne głosowanie w składowych Zgromadzenia Parlamentarnego, przedstawiciele składowych Zgromadzenia Parlamentarnego z ramienia Partnerstwa Wschodniego i z ramienia Parlamentu Europejskiego głosują odrębnie. Dany tekst uznaje się za przyjęty, jeżeli opowiedziano się za nim większością dwóch trzecich głosów oddanych odrębnie w każdej z dwóch składowych.
 3. O ile podczas głosowania nie postanowiono inaczej, zmiany w niniejszym regulaminie komisji stałych wchodzą w życie niezwłocznie po ich przyjęciu.
-

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL